



ARONAS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 89
JŪNIJS
2017

PAGASTA VĒSTIS



14. jūnijā pieminam 1941. gada komunistiskā genocīda upurus.

No Latvijas izveda vairāk nekā 15 000 cilvēku.

Deportācija galvenokārt bija vērsta pret personām, kuras uzskatīja par okupācijas režīmam neuzticamām un bīstamām.

Par izvešanas upuriem kļuva pazīstami politiķi, augsta ranga valsts ierēdņi, armijas un policijas virsnieki, aizsargi, literāti, augstskolu mācību spēki, uzņēmēji un tirgotāji. Deportēja arī viņu ģimenes.

Nāciet, meitas, padziedāt,
Sav balstiņas ielocīt:
Drīz atnāks Jāņu diena,
Tad būs liela dziedāšana.
L.t.dz.



Gada lielākajos latviešu svētkos – Vasaras saulgriežos – vasaras vidū, kad saule visaugstāk uzbraukusi debesu kalnā, ejot pa ceļu, beidzot paceļ acis zili baltajās debesīs, sadzirdi putnu dziesmas, ievēl dziļi sevī pļavu saldeno smaržu un sajūti, ka līdz ar ķermeni atpūšas arī dvēsele!

Laima

Izlaidums bērnudārzā

Pavasaris un vasaras sākums

Nevis „sējas”, bet „ražas” laiks izglītības iestādēm...

Izlaidumu ziedi gan „Sprīdīša” lielajiem audzēkņiem, gan skolas 9. klases absolventiem...

Nākošie pirmklasnieki aizver agrās bērnības pirmo lappusi, bet – skolēni – savu pusaudžu gadu un skolas laiku – jau otro lappusi.

Pirmklasnieki, gaidām pie mums – Kusas pamatskolā!

Bet jums, absolventi, stiprus spārnus un ticību sev, lai dotos tālāk dzīvē!



No kreisās: *Ervīns Fridrihsons, Sandis Brauers, Marsels Liepiņš, Valters Krūmiņš, Augusts Sidrevičs, Gustavs Saulītis, Rainers Trops.*

Septiņiem brašiem zēniem šogad pirmsskolas izglītības iestāde „Sprīdītis” novēl izbaudīt skolas gaitiņu burvību, skolotāju pacietību, vecāku rūpes un pašiem savu varēšanu!

Skolotājas Elga Šņucīte un Lilita Biķerniece ielikušas pilnu somu ar pirmklasniekam nepieciešamajām zināšanām, tagad pašiem vajadzēs mācēt atrast pareizo vietu, kur tās vislabāk derēs. Lai jums veiksmē un dzīves gudrība visos ceļos, kurp jūs vedīs lielā dzīvē!

Silvija, PII „Sprīdītis” vadītāja

Skolas izlaidums

Jūnijs – vai jūs jūtat, kā šis vārds dūdo – kā maiga nopūta, kā pušķis, kā elsa... Jūnijs, kad ziedu sveces ver kastaņas, smaržo ceriņi un dzeguze kūko katram savu laimi, ziedu, liepu, vasaras, Jāņu, izlaiduma mēnesis. Tik daiļskanīgiem vārdiem un ziedošiem nosaukumiem tērpts jūnijs.

Ziedi, ziedi un vēlreiz ziedi. Puto madaras baltas un dzeltenas. Kvēlo zili dzeltenie nārbuļi, pipeņas. Maijpuķītes kā tādi mazi saules simboli paver savas krāsainās actiņas rasotajā zālē. Rudzupuķes kā zilās debestiņas kaist zaļpelēkajos rudzos.

Tas ir pārdomu laiks 9. klases skolēniem, kuri kā tādi raibi tauriņi stāv dzīves krustcelēs un izvēlas sev īsto dzīves ceļu.

Kas būs tas, kas liks smaidam parādīties sejā, atceroties jaukos mirkļus, kas pavadīti kopā šajos divos gados? Varbūt 1. septembra kūkas, ko kopīgi cepām un dekorējām, lai pārsteigtu arī vecākus, vai pirmais kopīgais pārgājiens uz Rožlejšiem ar orientēšanas elementiem un negausīgais kodiens pankūkā, jo svaigais gaiss un aktīvā darbošanās lika sevi manīt. Sirsnīgie mirkļi kopīgajā dziesmā “Daudz baltu dieniņu Laimiņa dodī” dzimšanas dienās un kopā sanākšanas prieks vārda dienās. Kādam atkal pirmais septembris Šubrakkraostas ar paša gatavotu dāvaniņu, garšīgo āra zupuņu un trakajām idejām konstruēt pašam savu braucamo. Ziemassvētki ar vecākiem un pašu ceptām, rotātām piparkūkām, pirmo reizi gatavotu saldējumu ar dažādām garšīgām piedevām un saldumu tūti. Iespējams, ka kāds plusīti dos visiem braucieniem, kas saistīti ar profesiju iepazīšanu, un svarīgākās šķita tikšanās ar vietējiem uzņēmējiem. Var jau būt, ka nekas nebija svarīgāks, kā apsēsties līdzās un paklusēt kopā, vai vienkārši nemanāms pieskāriens uz pleca. Mēs varam lepoties ar savām vienreizējām princesēm – līgavām, jo Leļļu muzejā Preiļos pārvērtības patiesi bija jūtamas. Esam nominēta kā šī mācību gada aktīvākā klase.

Lai saules siltie stari, lietus lašu svaigums, varavīksnes krāšņums un ziedošās plāvas piepilda Jūsu dvēseles, dodot spēku jaunam ceļa sākumam!

2016./2017. mācību gadā plašajos un krāsainajos dzīves ceļos aizlido:

Egita – apzinīga, precīza, prasīga pret sevi un citiem, meitene ar lielisku prasmī plānot savu laiku, lai paspētu



1. rinda no kreisās: Vineta Šakina, Sintija Valdberga, Viktorija Ūdre, kl. audzin. Inese Skraustiņa, Egīta Blaus, Megija Supe, Egija Jermacāne, Samanta Stafeca.

2. rinda no kreisās: Armīns Dzenis, Ivis Bogdanovs, Kristiāns Ancverīnš, Rainers Dzenis.

piedalīties pat 6 novada organizētās olimpiādēs (bioloģijā, latviešu valodā, fizikā, sportā, 2 Erudītu konkursos, matemātikā izcīnot 3. vietu. Precīza kā pulkstenis – klases un virtuves dežurantu saraksts regulāri gatavs e-klasē izdrukāšanai. Svešvalodu pasākumam Madonā nedēļas laikā iemācījās nodziedāt fragmentu no itāļu dziesmas un sagatavoja fantastisku prezentāciju. Egita jūtas laimīga, jo viņai ir lieliska ģimene un visforšākā diena, kad piedzima. Sirdslieta jeb hobijs – dziedāšana un mūzika, skaistās balss īpašniece. Vislabāk garšo šokolāde, nepatīk ziema, jo jāslēpo. Draugi saka, ka Egita ir smieklīga, tāpēc ir jautri būt kopā.

Ivis – nopietns un precīzs ikdienā, skaista rokraksta īpašnieks, prot pārsteigt, darbīgs, labprāt palīdz sabiedriski lietderīgajos darbos. Ivi iepriecina jebkura laba ziņa, un jūtas laimīgs, ja viss ir labi, par visforšāko dienu tiek uzskatīta piektdiena, jo sākas brīvdienas. Ja pajautātu, kura ir Ivja mīļākā vieta uz pasaules, viņa atbilde būs – mana māja ar saldumiem un laimīgo skaitli 10, un veselu virkni TV programmu, kuras puisis skatās brīvajā laikā. Hip-hop ir mūzika, kura patīk. Ivis pat var iztēloties savu dzīvi bez telefona, jo tad būtu labāk. Sporta zālē pietrūks Ivja gaviļu sauciena par iegūtiem vārtiem florbola spēlē, jo sports ir neatņemama ikdienas sastāvdaļa. Ivis gribētu pārvērsties par putnu, lai varētu uzlidot augstu debesīs un aizbēgt no pasaules gala.

Armīns – iejūtīgs, sirsnīgs, izpalīdzīgs, ar milzīgu fiziskā darba pieredzi, jo ikdienā un nedēļas nogalēs labprāt palīdz dažādos darbos, vaļasprieks maksķerēšana. Armīns jūtas pārsteigts, ja viņam izpalīdz, jo vairāk pieradis palīdzēt pats, vismīļākā vieta uz pasaules ir dzimtais mājas, kur var atpūsties, pavadīt laiku ar draugiem, jo patīk viss, kas dara laimīgu. Interesanti, kas puisim tāds īpašs liekas skaitli 87, jo tas ir viņa skaitlis. Ja vajadzētu savu dzīvi iztēloties bez telefona, Armīns saka: „Nekādu problēmu, man telefons nemaz nav vajadzīgs”. Mīļākais ēdiens – pankūkas un, ja vēl skan modernā mūzika un var paskatīties TV 6, atpūta ir izdevusies. Armīns lepojas ar savu ģimeni un draugiem, svarīgi ir atrasties uz zemes un sajūst tās spēku.

Rainers – draudzīgs, labestīgs, ar labu humora izjūtu apveltīts puisis, darbīgs, lietpratējs tehniskās lietās, jo ne jau par velti tehnika ir sirdslieta; Rainers patīk draugiem, jo ir smieklīgs, prot sasmidzināt, savukārt, saņemot dāvanas ir jaukākais mirklis gan pēc labi padarīta darba, gan svētkos. Ļoti labprāt pavada laiku dabā, mežā, patīk pētīt dažādu savaugaugu labās īpašības, ir iepriecinājies ar paša lasītām un kaltētām tējas zālītēm. Rainers pats atzīst, ka viņa spilgtākā rakstura īpašība ir humors, bet klasesbiedri šad tad pat izmetuši pa frāzi: „Nu traks!” Pašam patīk foto, kur kopā ar savu klasi Berga foto kompānijas izpildījumā. Rainers lepojas pats ar sevi un skolotājiem novēl daudz darba.

Egija – ļoti iejūtīga, sirsnīga, labestīga, dzīvespriecīga, laba aktrise, erudīta ģeogrāfijā, regulāri apmeklēja Jauno ģeogrāfu skolu, piedalījās novada olimpiādēs bioloģijā, vizuālajā mākslā, uzdrošinājās sevi apliecināt starp vidusskolniekiem Madonā Publiskās runas konkursā angļu valodā. Patīk dejas. Draugi saka, ka Egija ir forša, jo viņus atbalsta. Brīvajā laikā patīk sportot, lai mazāk spēlētu telefonu. Egija pati saka, ka nevar iztēloties dzīvi bez telefona, jo tad nebūtu sasniedzama. Lepojas ar savām rakstura īpašībām – aktivitāti, spontānu darbību, humoru. Savā dzīvē gribētu kļūt par vetārsti, jo patīk dzīvnieki, un dabūt pašai savu suni. Gribētu pārvērsties par suni, jo suņi tālu redz un labi dzird.

Samanta – jautra, iejūtīga, draudzīga, laba sarunu partnere, centīga un uzcītīga, labestīga, komunikabla. Patīk rakstīt dzeju, citēju fragmentiņu no angļu valodas stundas: „Vēlu jums visiem veiksmi skolā, Es šovakar būšu jūsu dzīves līnija, Beidziet, beidziet, sargājiet mani no laivas, kura raujas uz krācēm.” Samantu iepriecina dzīve, kaķis, mūzika, ģimene un draugi. Bieži jūtas pārsteigta, kad saka komplimentus. Vismīļākā vieta uz pasaules ir gulta mājās. Samantas sirdslieta ir fotografēšana un video filmēšana (pašai prieks par „Maximas” organizētajā konkursā iegūto kameru). Draugi saka, ka „esmu filozofe”, „savā dzīvē vēlētos būt laimīga un piepildīt kādu traku sapni – piemēram, aizbēgt tālu prom.” Samanta gribētu pārvērsties par lāci, lai mazāk problēmu.

Megija – sirsnīga, labestīga, lielpratēja kulinārijas mākslā, ģitāras spēle iedvesmo jaunām idejām, skrituļo, nepārspējama video sižetu autore ne tikai latviešu, bet arī angļu valodā; pat slimība, liekas, pāriet ātrāk, ja izdomā mazu filmiņu, „Ko daru, kad esmu slimā”. Labas iemaņas praktisku darbiņu veikšanā. Megija draugiem liekas jautra, laimīgais skaitlis 7 bieži vien piepildījis mazākus un lielākus sapņiņus. Ja skan Avrilas Lavignes dziesmas, Megija ieklausās īpaši, jo šī mūzika ir, kas saista brīvajā laikā. Savā dzīvē vēlētos sasniegt vairāk nekā pats Einšteins un pabeigt augstskolu, jo arī klasesbiedriem novēl iegūt labu izglītību un skolā vairāk dzīvesgudru skolnieku. Ja varētu pārvērsties, būtu gudrs cilvēks.

Viktorija – iejūtīga, draudzīga, ar labu gaumi un krāsu salikumu, jo pieredze un rūdījums gūts Madonas

mākslas skolā. Draugos ar deju. Spilgtais Ziemassvētku vecītis uz klases durvīm joprojām paliks domās kā Viktorijas super ideja. Savas prasmes un iemaņas apliecinājusi Madonas novada Vizuālās mākslas olimpiādē un Ilzes Indrānes literāro darbu konkursā. „Es eju uz skolu, kad rudens sākas, Es zīmēju, kad eju uz mākslas skolu, Es satiekos ar klasesbiedriem un pildu mājas darbus, kad gribu.” Iepriecina dzīvespriecīgi cilvēki, jūtas laimīga, jo atļauts viss, ko vēlas. 3 sirdslietas – dejošana, skeitošana, zīmēšana piepilda Viktorijas brīvo laiku. Draugi saka, ka Viktorija ienes pozitīvu gaisotni. Ja būtu ļauts, pārvērstos par neredzamu cilvēku, lai redzētu, vai tā ir taisnība, ko stāsta istie un neistie draugi.

Sintija – gudra, zinātkāra, erudīta, ar fantastisku atmiņu apveltīta meitene. Sevi apliecinājusi Madonas novada olimpiādēs bioloģijā, fizikā un Erudītu konkursā. Kur vien iespējams, aktīvi iesaistījies un bagātinājusi pasākumus ar savu angļu valodu. „Mana vasara bija lieliska, Es mīlu, ko tā deva. Es ceru, ka tev bija jautri, un tagad vari skriet,” raksta Sintija savā dzejoli angļu valodā. Visforšākā diena ir dzimšanas diena, jo dāvina dāvanas. Vismīļākā vieta pasaulē ir virtuvē pie ledusskapja. Sintiju uztrauc smadzeņu kustības ātrums. Sapnis nopirkt kvadraciklu. „Mans foto ir foto, kur taisu selfiju, kamēr Egita taisa savu selfiju, es lepojos ar savu mammu.” Ja varētu, pārvērstos par putnu, jo tā var lidot bez maksas.

Vineta – sirsnīga, atvērta, meitene ar plašu zināšanu spektru, regulāri apmeklējot Jauno ģeogrāfu skolu, sevi apliecinot skolas un novada olimpiādēs bioloģijā, vēsturē, fizikā, Erudīcijas konkursā; ar savu radošo izdomu un drosmi iejusties krievu valodā Svešvalodu pasākumā Madonā. Skolas līdzpārvaldes vadītāja un ideju autore dažādiem pasākumiem. Vinetu iepriecina cilvēki, kuri ir pozitīvi, vislielākā vērtība ģimene un mājas kā vide, kur var justies droši. Draugi saka, ka Vineta ir jautra, kur vajag, arī nopietna, prot kontrolēt savas emocijas. „Visforšākā fotogrāfija, kur turu spaini ar 150 rozēm „Vinetas sapnis – aizceļot uz Spāniju. Ja būtu iespēja pārvērsties, būtu putns, jo varētu lidot, kurp vien vēlētos. Vēlējums klasesbiedriem – katru dienu priecāties par ikdienas jaukajām lietām un dzīvē darīt to, kas patīk.

Kristiāns – sirsnīgs, labestīgs, draudzīgs, ar īpašu smaīdu prot pievilināt ikvienu. Ir darbojies Madonas jauniešu centrā Kubs un kādu laiku aktīvi

atbalstījis pasākumus, kas saistīti ar jauniešu darbību Madonā, interesējas par ielu cīņas sportu. Ja ir iespēja, brīvajā laikā patīk gatavot ēst, tāpēc atbalstīja klases ideju pieteikties RIMI Gardēžu konkursam, izrādot arī savu iniciatīvu. Skolā, gatavojoties klases pasākumiem, Kristiāns ir apliecinājis savu prasmi kulinārijā, gan cepot vafelītes, gan gatavojot saldējumu. Vai pašam vēl prātā palicis putukrējums, kas izspridzinājās pa visu galdu un arī sienu, bet biežpiena krēms izdevās dievīgi gaisīgs, un kūka pati kusa mutē. Ja grib, var patīkami pārsteigt.

Ģirts – draudzīgs, labestīgs, labs joku stāstītājs, aktieris jebkurai lomai, jo iejusties tēlā var pilnīgi bez gatavošanās, draugos ar florbolu, katru nedēļu sporta zālē kopā ar Ivi, futbola komanda nav iedomājama bez Ģirta kā spēlētāja. Lielisks darba vērotājs. Brīvajā laikā klausās mūziku, skolas diskotēkās darbojies kā didžejs, veiksmīgs informācijas atlasītājs un apkopotājs prezentācijās. Patīk mašīnas, ātras un ļaudīgas. Ja ir skatītāji, gatavs nospēlēt teātri pat sporta stundā slēpošanas sacensībās, slēpojot „lēngaitā uz vienas slēpes”.

Lai šis stāsts ir kā ceļamaize jums katram:

„Kāds cilvēks sapņoja, ka viņš iet gar jūras malu un ar viņu runā Dievs. Un Dievs viņam teica: „Lai kā tev dzīvē klātos, viegli vai grūti, tu vienmēr redzēsi smiltīs blakus savām atstātajām pēdām manējās. Mēs vienmēr iesim blakus.”

Tā cilvēks iet pa dzīvi un skatās uz debesīm un redz tajās pavīdam pagātnes ainas, un viņš sāk pārmet Dievam. Cilvēks saka: „Tu man solīji un dažkārt arī gāji man blakus, bet smagākajos savas dzīves brīžos es redzu tikai vienas pēdas. Tu neesi bijis man blakus tieši tad, kad ir bijis pats grūtākais laiks manā dzīvē.”

Bet Dievs atbildēja: „Es tevi mīlu un tās pēdas, ko tu redzi smiltīs, nav tavējās, bet manējās, jo visgrūtākajā brīdī es tevi nesu uz rokām.”

No visas sirds jums vēlu paskatīties uz pasauli ar savādākām acīm, ieraudzīt ap sevi vairāk labo, novērtēt katru dienu un iespējas, ko tā piedāvā, un, protams, sasniegt katram to mērķi dzīvē, ko esat iecerējuši!

Inese Skraustiņa,
audzinātāja

Saulgrieži nāk – nu un?

Precizāk saulgrieži būtu jāsauc par vasaras saulstāvjiem, jo dienas garums stāv. Saulestāvjos vairāk var ietekmēt savas dzīves pārmaiņas, nekā saulgriežos. Šogad 4 dienas, bet spēcīgākā – 21. jūnijs (negulēšanas laiks līdz 22. jūnija plkst. 7:24). Latviskās dzīvesziņas pētniece un praktizētāja S. Strautmane saka: „Godinot Sauli un uguni, mēs godinām sevī Gaismas pirmssākumu. Tās ir kosmiskās uguns stiprākās dienas gadā – ugunsrituālu dienas. Vienkāršāk sakot: KO SĒSI, TO PĻAUSI. Svētīgas – stabilitātes iegūšanai, materiālās labklājības veicināšanai, fiziskajai, ķermeniskajai veselībai, attiecību tīrībai.“

Mūsu tauta ir piedzīvojusi dažādus laikus. Mēs domājam, ka sākotnēji tie bija cilvēki ar stipru garu. Ko tas nozīmē? Kas ir stiprs Gars? Vai Tev ir Gars?.. Arī es 6 gadus atpakaļ par to nebiju aizdomājusies. Tagad – mana pieredze ir šāda: GARS IR KATRA UN VISU DIEVŠĶĀ SĀKOTNE. STIPRS GARS IR IKVIENAM, JO VIŅŠ IR PILNĪGS, ABSOLŪTS. Bet tas, kas bijis raksturīgs mūsu senčiem, ir SAIKNE (attiecības) AR GARU, DVĒSELI, AR DIEVU (vienā vārdā ar savu Dievišķo daļu). Un no tā arī teiciens – “stiprs tautas gars”. Stiprs tāpēc, ka apzināts (kad cilvēks saprot, ka saruna ar Dievišķo daļu viņam palīdz būt līdzsvarā un ar stipru „mugurkaulu”). Kamēr cilvēks atzīst tikai savu Prātu, Ķermeni, bet neatzīst savu Dvēseli, tikmēr viņš „it kā klibo” pa dzīvi.

Otrs, kas mūsu tautai raksturīgs, ir – VIENOTĪBA AR DABU. Tā ir būtiska DZĪVĪBAS DAĻA. Daba latvietim bija kā māsa, sadarbības partneris. Agrāk cilvēks mācēja no dabas priekā ņemt un pateicībā atdot. Vēl šobaltdien mums ir plaši lauki, tāpēc arī mūsdienās ir visas iespējas iepazīt dabas un sadarbības spēku.

Dabas ritums demonstrē cikliskumu – to, ka viss griežas pa apli. Pavasarī no zemes rodas asni, vasarā izzied, rudenī nobriest un nobirst, ziemā atpūšas un pārveidojas vai mirst un sākas no jauna... un pārsteidzoši – asni atkal sprauca cauri šķēršļiem gaismas virzienā!... Tās mums, cilvēkiem, atgādina, ka esam spējīgi atjaunoties, pārmainīties. Mēs esam stiprāki nekā domājam. Mēs esam mīlošāki nekā domājam. Citādi iznāk, ka zāle var, bet mēs ne?

Saulgrieži ir pavasarī un rudenī, bet saulstāvji – vasarā un ziemā. Šie laiki paredzēti, lai apstātos un:

* parunātu ar sevi (nav svarīgi, kā to nosauc – par sirdsbalsi, Dvēseli,



Garu vai Dievu),

* pateiktos dabas elementiem – saulei, ugunij, ūdenim, zemei, gaisam.

Mums tas viss ir pieejams par velti, bet vai mēs to novērtējam, vai pasakām paldies? Vai veidojam sarunu ar savu Dvēseli? Dažs, jā, cits – nē. Tā nu ir sanācis, ka latvietim tas jāmacās no jauna, jo vēstures grieži samaluši daudzas rīcības tradīcijas un atmiņas par jēgu.

Visos laikos latvietim ir bijis daudz un cītīgi jāstrādā, lai būtu paēdis. Kungu un kalpu laikā sākās „mērīšanās”, „Padomju laikā” – sacensības, kurš „labāks” vai kuram „vairāk”. Vienlīdzība un vienotība valdījusi tikai ļoti grūtos brīžos. It kā esam kļuvuši attīstītāki, bet risināt nesaskaņas sarunas veidā baidāmies, jo ir maz pieredzes, ka tas var beigties laimīgi. Šobrīd esam kā „vāveres ritenī”. It kā vajadzētu būt vieglāk, jo tehnoloģijas radītas ērtākai ikdienai, bet divainā kārtā tās ir tik dārgas, ka cilvēks atkal “ir spiests” strādāt daudz, lai pie tās “veļasmašīnas” tiktu.

Tāpēc saulstāvju aktualitāte pastiprinās.

Apstājies! Šogad dāvana – veselās 4 dienas vienādā garumā (saule lec 4:29, gan riet 22:22) sākot no 20. līdz 23. jūnijam. Pati spēcīgākā diena un nakts ir 21. jūnijs, kad saule maina zīmi plkst. 7:24 no rīta. Apstājies sev! Apstādini savu laiku! Sakopojies! Sakopo sevi! Domā, ko runā, jo viss rada Tavu realitāti/dzīvi!

Izsakoties alegorijās, saulstāvji ir kā laika lūka, kad vāks ir plaši atvērts. Sali-

dzinājumam - ikdienā tā lūka kādam ir pavisam ciet vai ar nelielu atvērumu (ja cilvēks ir saskaņā ar dabu, Dievu, ar savu sirdsbalsi). Jauniešiem varbūt vieglāk saprotams šāds salīdzinājums – ikdienā cilvēkam ir sliktis „interneta ātrums”, bet saulstāvjos – ļoooti labs, kas dod iespēju piekļūt vairāk idejām, vairāk mīlestībai, vairāk naudai u.tml. Sarunas laikā cilvēks var uzzināt: kāpēc viņa Dvēsele ir uz zemes? Kāds ir paša Augstākais uzdevums? Var noskaidrot, ko Dvēsele vēlas šobrīd?

Īsumā par to, ko saulstāvjos iespējams paveikt sevī labā.

1) Pateikt vai nodziedāt saulei „Paldies!” (saule ir aktīva enerģija, kas spīd ikvienam neatkarīgi no vecuma, stāvokļa sabiedrībā u.tml., katra cilvēka paša ziņā, vai viņš pieņem pateicībā dāvanas no tās, vai ierauga brīnumu tajā, kas it kā ikdienišķs);

2) Saulrietā saules vietā iekurt uguni (ugunskuru vai vismaz svecīti);

3) Pateikt ugunij „Paldies!” (ar ūdeni, medu vai maizes kripatām, graudiņiem, tā veicinot, ka uguns kļūst atbalstoša, nevis iznīcinoša);

4) Pateikt ūdenim, gaisam un zemei „Paldies!”;

5) Atbrīvojoties no liekā (uz lapiņas vai bērza tāss var uzrakstīt sajūtas, īpašības vai ieradumus, ko cilvēks gatavs atlaist. Svarīgi – tikai par sevi!!!, jo citi nav mana darišana. Piemērs – es atbrīvoju visu, kas manai Dvēselei un ķermenim

vairs nekalpo par labu.);

6) Sadedzināt uzrakstīto virs sveces vai ugunskurā ar vārdiem „uguns, pieņem!”;

7) Iesēt jauno! – salasīt 3 augus dabā, katram pievienojot nodomu (piemēram, šis – lai man mīlestība, šis – lai man prieks dzīvot, šis, lai man visa pietiekoši);

8) Beigās nostiprinājumam (arī pa vidam, protams, drīkst) izdziedāt kādu līgotni vai stipro tautas dziesmu (piemēram, „Pie Dieviņa gari galdi”, „Šķērsu dienu saule tek(a)”, „Nem, Jānīti, melnu zirgu” u.c.);

9) Ja vēlas, var uzdot Augstākajiem spēkiem (Dievs, Eņģeļi, Gars/Dvēsele) konkrētus jautājumus, kas neskaidri (ieteicams darīt to pēc tam, kad ir atrīvēts liekais). Speciālu noteikumu nav, kā runāt ar savu Dievišķo, bet no pieredzes varu ieteikt – uzrunāt viņus konkrēti, piemēram, „Dievs, Eņģeļi, mans Gars un Dvēsele, palīdziet sadzirdēt, sajūst, ieraudzīt, kā man risināt to, kas man sāp (nosauc konkrēto problēmu)!... un tad piekļūst, gaidīt, vērot, kas nāk... pilnīgi neviena doma nav nejausa, neviena bilde nav nejausa... tajā var slēpties atbilde... Ja šķiet, ka atbilde neatnāk, nevaļā krenķēties, tā var atnākt citā dienā, jo komunikācija ar savu Dievišķo daļu ir jātrenē... svarīgi, ka jautājums vispār ir palaists gaisā (ja rodas vēlēšanās nopietnāk saprast, kā piekļūt pie īpašajām Dvēseles atbildēm, var paklausīties „Mājas radio” ierakstos „Garīgā tūrisma” formulu, kas var palīdzēt ātrāk nonākt pie skaidrības, (skat. www.youtube.com).

Galvas un uguns rotas pēc sajūtas. Sievas vainagus pin saviem vīriem. Alu un citus stipros dzērienus šajās dienās nedzer, jo tad iznieko savu iespēju sakārtoties, līdzsvaroties jaunam dzīves cēlienam (šogad īpatnēji, ka pat Līgo diena 23. jūnijs ir stiprā dienā, kad dzērumā cilvēki var „pieķengāt” savu un tautas karmu/ cēloņu un seku likums, tāpēc izvēlieties atbildīgi, kā pavadīt šo dienu!).

Klausi savai iekšējais balsij un seko tai, tad svētku sajūta būs jūtama pat no-raudātā asarā (dabisks process attīrīšanās laikā). Līgo! (tulkojumā – savieno!)

Sigita Kokare-Grunte
no „Garīgais tūrisms”

www.draugiem.lv/GarigaisTurisms/
vai www.facebook.com/GarigaisTurisms/
vai <http://www.madonna.lv/turisms/lv/apskates-saimniecibas?311>

SIA „Gamma Elektro”

Aronas pagastā ir izveidojusies jauna komercsabiedrība, kura nodarbojas ar elektromontāžas pakalpojumu sniegšanu. Sabiedrības valdes loceklis ir Aronas pagasta iedzīvotājs – Rolands Gutāns.

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā – SIA) „Gamma Elektro” ir dibināta 2015.gada nogalē.

Strādājot iepriekšējā darba vietā un redzot, ka atsevišķus jautājumus gribētos risināt savādāk, pamazām radās doma, ka varētu dibināt savu uzņēmumu. Apspriežoties ar tuvākajiem darba kolēģiem tika izlemts izveidot jaunu komercsabiedrību SIA „Gamma Elektro”.

Firma specializējas elektroietaišu un energoapgādes objektu projektēšanā, izbūvē un apkalpošanā.

SIA „Gamma Elektro” pakalpojumi šobrīd tiek piedāvāti Vidzemes, Zemgales, Pierīgas un Latgales reģionos. Mūsu piedāvāto pakalpojumu klāstā ietilps dažādu energoapgādes objektu projektēšana, gan ārējo, gan iekšējo energotīklu būvniecība, dažādu energoobjektu, piemēram, ielu apgaismojuma uzturēšana un apkalpošana, profilaktisko mērījumu veikšana un citi līdzīga rakstura pakalpojumi.

Uzņēmuma galvenais darbības virziens ir elektromontāžas pakalpojumu sniegšana (pēc NACE klasifikatora F 45.3). Daudzi komersanti vēlas izbūvēt koģenerācijas stacijas, uzstādīt vēja generatorus, kuru darbības nodrošināšanai ir nepieciešams veikt jaunu elektrotīklu izbūves darbus, kā arī esošo elektro pārvades līniju rekonstrukciju. Kā lielākais šī pakalpojuma ņēmējs minama A/S „Sadales tīkls”. Pakalpojumu izmanto arī privātās komercsabiedrības, pašvaldības, kā arī fiziskas personas.

SIA „Gamma Elektro” birojs atrodas Aronas pagasta Kusā. Birojā ir 3 darba vietas, tās iekārtotas ar visu biroja darbam nepieciešamo aprīkojumu.

Pieredze inženiersistēmu montāžas darbu nozarē uzņēmumam kā tādām ir neliela, bet darbinieku pieredze elektromontāžas darbos vidēji ir astoņi – desmit gadi. Uzņēmumā strādā divi sertificēti speciālisti, līdz ar to varam sniegt gan projektēšanas, gan izbūves, darbu vadīšanas, buvuzraudzības un profilaktisko mērījumu pakalpojumus.

Kopš uzņēmuma nodibināšanas esam sekmīgi veikuši elektromontāžas darbu izbūvi vairāk kā piecdesmit objektos. Kā lielākais pasūtītājs minams a/s „Sadales tīkls”.

Uzņēmumā regulāri tiek radītas jaunas darba vietas.

Darbinieki regulāri apmeklē dažādus kvalifikācijas celšanas kursus, apmācības.

SIA „Gamma Elektro” savus darbus organizē tā, lai pasūtītāji ir pārliecināti, ka darbi tiks izdarīti maksimāli īsā laika periodā un tiks piedāvāta un nodrošināta augsta sniegto pakalpojumu kvalitāte. Uzņēmuma darbība aptver plašu Latvijas teritoriju; ārpus Madonas novada līgumdarbi tiek veikti Aizkraukles, Jēkabpils, Gulbenes, Alūksnes u.c. novados.

Uzņēmuma pakalpojumu cenas katram pasūtījumam veidojas individuāli, un tās nosaka vairāki faktori – objekta atrašanās vieta, veicamo darbu apjoms, nepieciešamās iekārtas un tehnika, izmantojamie materiāli u.tml.

SIA „Gamma Elektro” sniegto pakalpojumu cenas atbilst tirgū valdošajām vidējām cenām, tādēļ par būtiskāko konkurētspēju noteicošo faktoru kļūst pakalpojuma kvalitāte, kvalitātes garantijas un izpildes termiņi. Šo faktoru nozīmību pastiprina tendence pieaugt to uzņēmumu īpatsvaram, kuri savus pakalpojumus piedāvā par pašizmaksas un zem pašizmaksas cenām, kas īpaši raksturīgi valsts un pašvaldību rīkotajos iepirkumu konkursos.

Uzņēmuma rīcībā ir plašs tehnikas parks sākot no vieglajām automašīnām līdz pat stabu urbjiem.

SIA „Gamma Elektro” sniegto pakalpojumu tirgus paplašināšanai līdz šim pielietotā taktika – aktīva piedalīšanās dažādos iepirkumu konkursos un cenu aptaujās, kuras organizē valsts un pašvaldības iestādes un uzņēmumi. Šādi tiek iegūta darba pieredze un pozitīvas atsauksmes no pasūtītājiem par darbu izpildes kvalitāti, kas ir pats svarīgākais priekšnoteikums jaunu pasūtījumu iegūšanai, tālākai pakalpojumu tirgus paplašināšanai. Regulāri notiek darbs pie sadarbības veicināšanas ar dažādu nozaru privātām komercsabiedrībām – piegādātājiem, radniecīgo nozaru uzņēmumiem u.tml., kas sekmē pasūtījumu pieaugumu arī privātajā sektorā. No vairākām iestādēm un uzņēmumiem, tostarp, A/S „Sadales tīkls”, regulāri tiek saņemti uzaicinājumi piedalīties iepirkumu konkursos un cenu aptaujās, kas liecina par SIA „Gamma Elektro” atpazīstamību, iegūto darba pieredzi un sniegto pakalpojumu kvalitāti.

Uzņēmums ir izstrādājis iekšējo kvalitātes vadības sistēmu, kura pilnībā atbilst ISO 9001: 2008 noteiktajam standartam. SIA „Gamma Elektro” vienlaicīgi ar kvalitātes vadības sistēmu izstrādāja un stingri ievēro arī vides vadības sistēmu atbilstoši ISO 14001 : 2004 standartam, līdz ar to tiek stingri sekots līdzi visu veicamo darbu kvalitātei un veicamās darbības ietekmei uz apkārtējo vidi.

Vita Vilciņa

Ražas laiks MC „1. stāvs”

Varbūt izklausās mazliet dīvaini – ražas laiks pašā vasaras sākumā? Jā, tieši tā! Šis gads tiešām pie mums sācies raženi! Vispirms jau pavasarī, kad bija aktīvākais dažādu projektu pieteikšanas laiks, biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” iesaistījās vairākos projektu konkursos gan Madonas novada pašvaldībā, gan Valmieras novada fondā, gan LEADER programmā.

Divi Madonas novada pašvaldības NVO līdzfinansēšanas projektu konkursa – 2017 apstiprinātie projekti „100 pedāļi Aronā” un „Foto medības Aronas pagastā” jau ir iesākti. Prieks par to, ka uz diskusiju „Es – Aronas pagastā, Aronas pagasts – Latvijā”, kas 26. maijā notika MC „1. stāvs”, atnāca arī tādi cilvēki, kas iepriekš tā aktīvi nebija iesaistījušies dažādu projektu realizācijā. Līdz ar to varēja uzklaut dažādus viedokļus par to, ar ko lepojamies mūsu pagastā, kas būtu jāuzlabo un ko vajadzētu mainīt. Šis tikšanās laikā diskutējām par to, kas ir tas labais un pozitīvais, ar ko varam lepoties Aronas pagastā. Diskusijas dalībniekiem ir lepnums par izglītības iestādēm, par sportistiem, par pārvaldes vadītāju, par radošiem un uzņēmīgiem cilvēkiem, par pašdarbnieku kolektīviem, par dažādiem sporta un kultūras pasākumiem. Mūsu lepnums ir sakopta vide, skaistā daba, spēcīgas un strādīgas ģimenes.

Nākošais jautājums, par ko diskutējām, bija tas, ko vajadzētu uzlabot mūsu pagastā. Šī tēma gan sasauca ļoti ar to, ko vajadzētu mainīt, lai uzlabotu dzīves kvalitāti. Sāpīgākā tēma bija pamesto ēku – lasi „graustu” un īpašumu nepievilcīgais vizuālais izskats, kas bojā mūsu vidi. Un nav runa tikai par Kusas centrā esošajiem īpašumiem – veco veikalu, bijušo kroga ēku, nu jau arī neizmantoto pasta ēku, bet arī par Lauteres nesakop-

tiem īpašumiem. Diemžēl sanākušajiem cilvēkiem nav tādu iespēju vērsties pie īpašniekiem, tāpēc lūdzam Aronas pagasta pārvaldi izskatīt šo zemes un ēku īpašnieku atbildību par savu īpašumu uzturēšanu atbilstoši LR pastāvošajai likumdošanai.

Diskutējām par Kusas estrādes skatupunkta labiekārtošanu, par Kusas dīķu labiekārtošanu, par bērnu rotaļu laukumu pilnveidošanu, par autobusu pieturu sakārtošanu. Neskaitot īpašnieku novārtā atstātos īpašumus, pārējās lietas par salīdzinoši nelieliem līdzekļiem varētu uzlabot, vien pašiem iedzīvotājiem jābūt aktīvākiem, jāiesaistās ar padomu, darbīgām rokām, ar savstarpēju sapratni un attieksmi pret citu paveikto. Ir nedaudz skumji noskatīties, ka bērnu un jauniešu izveidotajā „Sirsniņdobē”, kas mūs priecē pie informācijas namiņa, saimnieki ved savus četrkājainos draugus nokārtoties...te vietā atgādināt, ka Madonas novada pašvaldībā spēkā ir saistošie noteikumi Nr. 6 (2013.g.25.04.), kuru mērķis ir nodrošināt veselīgu un tīru vidi Madonas novadā, tajā skaitā arī Aronas pagastā, lai Mājas dzīvnieku turēšana neradītu draudus cilvēkiem un dzīvniekiem. Aicinājums visiem dzīvnieku mīļiem, ejot pastaigā ar saviem mīļuliem, paņemt līdzī maišīnu, kur savākt to, kas rodas pēc dabiskām dzīvnieku vajadzībām, jo nav patīkami pastaigāties, ja ceļmalas un puķu dobes ir „izrotātas”!

Daudz diskutējām ne tikai par lietām un vietām sev apkārt, bet arī par cilvēku savstarpējo attieksmi, par „pukstošajiem ļaudīm”, kuri beigtu pukstēt un paši ķertos vērsim pie ragiem”, par attieksmes maiņu pret notiekošo, par attieksmes maiņu pret pasākumiem, par to, ka jāklūst aktīvākiem, lai kaut ko mai-

nītu, nevaram visu gaidīt, ka pasniegs uz paplātes ar zelta maliņu. Tāpēc nestāviet malā, bet droši iesaistieties, nāciet ar ierosinājumiem, meklēsim kopīgus risinājumus, kā padarīt savu dzīvi Aronas pagastā labāku, skaistāku, pilnvērtīgāku.

Kopš 20. aprīļa biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” ir izsludinājusi foto konkursu „Aronas pagasts foto mirkļos gada griezumā”. Aicinām ikvienu Aronas pagasta iedzīvotāju, jo īpaši viensētu īpašniekus, iesūtīt savas mājas fotogrāfiju ar informāciju, kurā gadā celtas mājas (vai no kura laika dzīvojiet šajā mājā), jo projekta „Foto medības Aronas pagastā” ietvaros izveidosim Aronas pagasta karti, kurā varēs atrast ikvienu māju. No iesūtītajām fotogrāfijām, kurās var būt gan dabas skati, gan sadzīviskas ainas, gan sportošana, gan dažādas aktivitātes, veidosim Aronas pagasta kalendāru 2018. gadam, kas ir Latvijas 100. dzimšanas dienas jubilejas gads. Arī mūsu pagastā nākošajā gadā ir nozīmīgi notikumi, tāpēc kalendāra izveidošana būs kā dāvana mums visiem svētkos. Fotogrāfiju autori, kuru fotogrāfijas tiks izmantotas kalendāra



veidošanā, saņems dāvanā kalendāru. Esiet aktīvi un sūtiet savas fotogrāfijas uz e-pastu: mc1.stavs@madona.lv vai fotogrāfijas atnesiet uz MC „1.stāvs” – mēs tās noskenēsim un atdosim atpakaļ. Aicinu uzņēmējus, iestāžu vadītājus un darbiniekus sazināties vai iesūtīt aktuālu informāciju, ko Jūs gribētu ievietot kalendārā.

Jau iepriekšējos projektos Madonas novadā esam pamanīti ar to, ka veidojam dažādas spēles par savu pagastu. Pie mums var spēlēt „Aronas pārišus”,



„Kusapolu”, „Aronas puzzles”, var iziet „Slēpņošanu”. Valmieras novada fonds pavasarī izsludināja projektu konkursu Vidzemes nevalstiskajām organizācijām un biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” iesniedza pieteikumu interaktīvas spēles „Gailis ganos” izveidošanai par Madonas novadu. Realizējot šo projektu, tiks izveidoti 30 spēles komplekti par Madonas novadu. Spēlējot šo spēli, varēs apgūt jaunas, nostiprināt esošās zināšanas par Madonas novadu. Spēles veidošanā iesaistīsies visi novada pagasti, pilsēta, jo noslēdzoties projektam, pa vienam spēles komplektam tiks gan Madonas pilsētai, gan katram novada pagastam. Šī spēle tiks veidota pēc populārās spēles „Latvija” principiem, izmantojot arī TV spēles „Es mīlu, Tevi, Latvijai!” principus. Aicinu Aronas pagasta pārvaldi, bibliotēkāres, kultūras un mākslas cilvēkus, kā arī iedzīvotājus ar savām idejām iesaistīties spēles sagatavošanas procesā, jo tikai mēs paši varam izveidot jautājumus par Aronas pagastu, lai citiem Madonas novada iedzīvotājiem Aronas pagasts būtu interesants un izzināšanas vērts.

LEADER programmai ir iesniegti divi projekti – „Rakstu rakstiem izrakstīju”, kura mērķis ir apgūt un nodot nākamajām paaudzēm aušanas prasmes un otrs projekts – „Mūzika izaugsmei”, kura laikā varēs apgūt didžejošanas prasmes un apgūt dažādu mūzikas instrumentu spēli un muzicēt. Ir cerīgas ziņas no Madonas novada fonda, taču pozitīvs lēmums par finansējuma piešķiršanu vēl jāgaida no LAD.

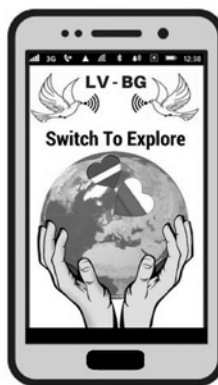
Ko es gribēju tev šodien līdzi dot:
 Sava laime katram pašam jāatrod,
 Savi draugi katram pašam jāsatiek,
 Katram pašam jāsasalst un jāapsnieg,
 Katram pašam marta saulē jāatkūst
 Un kā ābelei no augļu svara jānolūst.
 Katram pašam jā rūgst līdzī raugam –
 Tikai tā par cilvēkiem mēs augam.

/Imants Ziedonis/

**LAI JUMS VEIKSMĪGI, RADOŠI, INTERESANTI TURPMĀKIE
I IZGLĪTĪBAS CEĻI!**

MC „1. stāvs” un „STEP” komanda

Laikā, kad top šis raksts, Latvijā jau veiksmīgi ir ielidojuši Erasmus+ jauniešu apmaiņas projekta „Switch to Explore” Bulgārijas jaunieši ar skolotāju, lai sagatavotos „STEP” realizēšanai. Uz Rīgu sagaidīt bulgārus aizbrauca Ilona Sāre, kas ir šī projekta koordinatore, saziņas cilvēks ar Bulgāriju, un Ralfs Duncis. Pēc izlaidumiem (jo gandrīz puse no Latvijas jauniešu apmaiņas dalībniekiem šogad ir 9. un 12. klases absolventi), latvieši pievienosies 11. jūnija rītā Smeceres silā, lai uzsāktu radošu, interesantu jauniešu apmaiņas projektu, kas ilgs līdz 17. jūnija rītam, kad pavadīsim bulgārus mājupce-



lam. Ļoti lielu darbu un enerģiju šī projekta sagatavošanā un organizēšanā ieguldījis mūsu jauniešu līderis Edgars Kalniņš un viņa palīgi Madara Kecko, Oskars Jansons, Līna Maskaļenoka, Samanta Stafeca, Agita Lapsa, Egita Blaus, Beāte Beatrise Mazūre, Kristaps Ķimenietis, Agris Mārtiņš Caune, Ingars Kalniņš, Laura Lapsa, Jurita Laine Dzene, Iveta Kaparkalēja. Nākošajā numurā būs plašāks atskats uz pirmo Erasmus+ jauniešu apmaiņas projektu Madonas novadā, kas realizēts pie mums – Aronas pagastā!

Uz tikšanos un sadarbību, *Iveta*

SKOLAS ZIŅAS

Skolēnu radošie darbi

Kusas skolēni šoruden piedalījušies radošo darbu konkursos.

Anita Šivcāne un Santa Bērtiņa (abas no 7. klases) uzaicinātas uz Rūdolfa Blaumaņa literāro darbu konkursa noslēguma pasākumu 3. decembrī. Savukārt trīs ceturtklasnieku – Sabīnes Bērtiņas, Agnijas Rubenes un Kaspara Miklašonoka darbiņi aizsūtīti republikāniskajam Valsts valodas aģentūras rīkotajam konkursam „Labi vārdi sirdi silda”.

Ilzes Indrānes konkursā – Jurita saņēma atzinību, Semijas darbu visaugstāk no visiem novērtēja Agris Sārs, kurš bija žūrijā, Anetes darbs patīcis rakstniecei Ilzei Indrānei. Iepazīstiet dzejolišus, kas aizsūtīti Garās Pupas dzejoļu konkursam, veidojot dzejas gadagrāmatu.

Ilona Sāre,
Latviešu valodas skolotāja

Atradu zemi un piedzīvojumu

Reiz dzīvoja puisis vārdā Bobijs. Viņš dzīvoja skaistā ciemā un pret visiem bija laipns. Taču ciema iedzīvotāji bija mūždien neapmierināti, viņi parasti burķēja un rūca viens uz otru, tad tas nebija labi, tad atkal tas, un galu galā nekas nebija labi. Bobijam tas bija apnicis, un tāpēc viņš nolēma doties uz vietu, kur vienmēr bija gribējis tikt – uz zemi, kurp aizved ceļš.

Bobijs ceļā uz savu iecerēto zemi devās kājām. Viņš gāja caur lielo, baiso mežu, kas bija diļš kā akacis. Mežā bija daudz kukaiņu, bet Bobiju tas nesatrauca. Tālāk viņš brauca ar laivu pār lielo ezeru. Tad divas dienas gāja caur sēņu mežu. Tajā vakarā viņš saprata, ka mežā kaut kas nav labi, tāpēc sataisīja sev mājvietu. Kad no rīta pamodās, viņš vairs nebija vietā, kur bija palicis vakarā. Izpētot mājas iekšieni, viņš saprata, ka tā atgādina sēni, bet ļoti skaistu sēni. Pie viņa pienāca kāds vīrs, kas bija ļoti maziņš. Vīrs teica:

„Vai jūs negribētu ēst?” Bobijs atbildēja, ka ļoti grib. Vīrs, kas pēc viņa domām bija rūķis, atnesa sēņu ēdienu. Bobijs pajautāja, kur viņš ir, un vīrs teica, ka viņš ir Sēņalenajā. Šī vieta atradās tajā pašā mežā, kur viņš bija, tikai citā diensijā.

Turpinājums no 7. lpp.

Puisis izgāji ārā, ieraudzīja ļoti daudz sēņu māju, kā arī ļoti daudz rūķu, kuri bija laipni un sasveicinājās ar viņu, sakot: „Sveiks, svešinieki!”

Gandrīz nevienam no rūķiem nebija bārdas, jo tā traucējot, izņemot ciema vecākos un gudrākos, kas nodarbojās ar galvenajām lietām. Ciemā pārējie rūķi bija strādnieki, sētnieki, būvnieki, bet sievietes bija pavāres un saimniekotājas.

Pie Bobija pienāca vecākais un gudrākais rūķis. Bobijs viņam jautāja, kā viņu sauc un kāpēc viņu te atveda. Vīrs viņam teica, ka viņu sauc rūķis Gudrans un viņš šeit ir, jo Sēnalenaji ir apsēdis ļaunais burvis Pikadrans. Pie rūķa atnāca viņa sieva Martanada, kura laipni iepazīstināja Bobiju ar dzīvespriecīgajiem ciema ļaudīm.

Ciemā notika dzīres, sagaidot Bobiju, viņš bija priecīgs, jo sen nebija piedzīvojis, ka apkārt ir smaidīgas un draudzīgas sejas. Taču, kad pienāca pulkstens deviņi, rūķi skrēja prom un ņēma ierocus, sievas ar bērniem aizbultēja māju durvis. Bobijs jautāja Gudranam: „Kas notiek?”

Viņš teica, ka ļaunais burvis katru vakaru novēro ciemu un grib uzbrukt, lai iegūtu kādu lietu. Bobijs viņam jau-

tāja, kas tā ir par lietu, bet rūķis nedrīkstēja teikt tās vārdu un aizveda to parādīt. Bobijs, ieraugot lietu, nesaprata, kas tur tik vērtīgs, jo tā bija maza mantiņa, līdzīga tenisa bumbiņai. Rūķis paskaidroja, ka Pikadrans to vēlas, lai pakļautu visus rūķus sev, jo šai mantiņai ir liela vara. Šī mazā lieta atradās galvenās ciema ēkas pagrabstāvā. Telpa zem ēkas bija maza, apaļa un skaista, kaut iekārtota vecmodīgā stilā. Viņi gāja prom un piekodināja sardzei, lai pieskata labi šo mantu. Sardzē bija 24 rūķi. Bobijs ieraudzīja, ka sardzei un lielai daļai no rūķiem, ieskaitot Gudranu, ir amuleti. Viņš pajautāja, kas tie tādi ir, un rūķis atbildēja, ka tie ir veiksmes amuleti, tad rūķus nevar noburt maģija. Tikai, ja to vēlas pats rūķis, tad var noburt. Tāds amulets esot arī ļaunajam burvim.

Boo, kā viņu iesauca rūķis, jautāja, kas viņam ir jādara. Rūķis teica, ka Boo ir jāatņem Pikadrana amulets, kas atrodas viņa kabatā, bet rūķi esot par īsu, lai tajā iebāztu roku.

Pagāja četras dienas, Bobijs bija apmācīts, bet burvja nekur nebija. Ciemam tas šķita aizdomīgi, tāpēc viņi sargājās vēl vairāk. Pienāca vakars, un gaisā kāds sāka šaut sarkanās raķetes. Tas bija

burvis, viņš bija ļoti bezkaunīgs, viņš bija kā ļauns akmens. Burvis kopā ar savu kaķi Vankūveru un pieciem citiem ļaunajiem kaķiem sāka uzbrukumu ciemam. Taču Bobijs, dzīvojot savā ciemā, kur pārējie mūžam burkšķēja, bija iemācījies kaķu valodu, kaķi bija viņa labākie draugi. Tāpēc Boo ātri iestāstīja burvja kaķiem, kur jāskrien pēc gardākajām pelēm. Kaķi bija prom, bet Pikadranu tas nesatrauca.

Rūķiem izdevās novērst Pikadrana uzmanību, un Bobijs piezagās klāt burvim un izrāva no kabatas viņa talismanu. Burvis iesaucās:

„Ak, nejaucēni!”

Tad kļuva vājš un aizbēga projām tik strauji kā akmens no kalna.

Rūķi priecājās, svinēja, līksmoja un pateicās Bobijam. Gudrans aizveda Boo mājās un teica, lai droši ciemojas katrā laikā. Kādu brīdi būšot miers, tomēr Pikadrans tik viegli vis nepadosies.

Bobijs atgriezās savā ciemā. Viņu ieraugot, ciema ļaudis atkal izturējās nejauki, bet viņš atbildēja: „Man vismaz atšķirībā no jums ir sirdsapziņa un piedzīvojums.”

Anete Annija Romuļa
Kusas pamatskolas 6. klase

Esmu labais burvis...

Es esmu Konstantīns, un esmu labais burvis! Es dzīvoju zem ezera nelielā koka namiņā. Es dzīvoju kopā ar savu ģimeni.

Manā mājā dzīvo arī mani ziņkārīgie vecāki. Viņi vienmēr visu grib zināt, tieši tādēļ viņi dzīvo pie manis. Protams, man ir arī zibenīgi bērni, jo viņi prot ātri skriet, ātri sajaukt māju un ātri nokaitināt savus vecvecākus. Mana sieva ir ļoti tūriņa, un viņu kaitina zibenīgie bērneli, kuri aizjauca māju. Vecvecāki nestrādā, jo viņi ir pensionārburvi, bērni mācās burvju skolā, es strādāju citā skolā par ķīmijas skolotāju, un mana sieva ir bērnodārza audzinātāja.

Mana diena sākas septiņos no rīta. Es pabrokastoju un nemanāmi izlienu no savas mājas, es nevēlos, lai visi uzziņātu, ka es esmu burvis, jo manus bērnus tad apsmietu. Protams, neviens nezina, ka mēs esam burvi, mēs to turam noslēpumā. Es dodos uz savu darbu pie jaukajiem skolēniem, kuriem ļoti patīk, kā es vadu stundu. Šorīt man jau ir pirmā stunda, tāpēc jāsagatavo darbi skolēniem. Kad es beidzot esmu ienācis skolā, visi, gan lieli, gan mazi mani pasveicina. Pirms skolēni ir ieradušies, es no savas labo burvju grāmatas izlasu pāris jaunas

burvestības. Stundā mēs ar bērniem nesēžam pie galdiem, un es nestāstu garus tekstus, kuros viņi neklausās, bet mēs taisām visādus eksperimentus. Laikam tieši tādēļ manas stundas visiem patīk. Kad garā skolas diena ir beigusies, es dodos mājās, taču pirms tam es aizeju pēc zālēm, kas nepieciešamas maniem vecākiem, tad es aizeju pēc saviem bērniem, un mēs LĒNĀM nākam mājās. Es viņiem mācu pārvietoties nedaudz lēnāk, citreiz pat ir jāliek lietā burvestības. Kad beidzot esam nonākuši mājās, mēs paēdam vakariņas un sākam katrs savus darbus. Bērni mācās, sieva piekārtoto māju, vecvecāki skatās televizoru, un es dodos uz savu slepeno šahtu.

Šahtā atrodas manas vissvarīgākās lietas, kuras es slēpju no savas ģimenes. Šeit atrodas burbuļojošas, negaršīgas, bet brīnumainas dziras. Tās ir nepieciešamas saslimšanas gadījumā. Protams, šeit es veicu savus eksperimentus, uzlaboju dažas lietas un mācos jaunas burvestības. Šahtā ir kāds skapis, kurā atrodas divainas lietas, piemēram, lidojoši spārni, varžu kājiņas, goblinu acis, zivju iekšējie orgāni un vēl citas lietas, kuras nevar aprakstīt vārdos. Lidojošos spārnus es izmantoju, kad ir jālido uz kādu citu valsti,

jo tie ir ātrāki nekā lidmašīna, varžu kājiņas es izmantoju visādos eksperimentos un vēl tās izārstē kašķi, goblinu acis es kolekcionēju, jo katrā no tām ir kāds brīnumains notikums, kuru var saredzēt tikai ar burvju lupu, zivju iekšējie orgāni palīdz elpot cilvēkam zem ūdens, taču tiem nav pārāk laba garša.

Reiz goblina aci es redzēju kādu notikumu, kuru es atceros ļoti spilgti. Es varu mēģināt to pastāstīt, bet nesolu, ka jums tas patīks. „Goblins kopā ar savu baru devās iekarot ķīniešu Ārcertovers1, viņiem palīgā gāja daudz citu cilšu. Viņiem bija jāiekaro divi Ārcertover un viens Kingtover1. Visi ķīnieši domāja, ka goblini ir vāji, taču viņi stiprākos goblinus ielika mucā un aizšāva uz pirmo Toveru. Kad stiprie goblini izkāpa no mucas, viņi sāka iznīcināt pirmo Toveru. Pārējiem vajadzēja vēl tikt pāri upei. Ar laiku gobliniem pievienojās arī pūķu mazulis. Ķīnieši sāka smieties un domāja, ka pūķis nav spēcīgs, jo viņš taču ir mazulis, bet, kad pūķēns atvēra savu lielo muti un izšāva lielu lavas bumbu, ķīnieši vairs tā nedomāja. Goblini kopā ar pārējiem sakāva ķīniešu toverus un ieguva visādas mantas!”

Tā es vēroju pasaules notikumus,

dodos palīgā, ja kaut kur palīdzība nepieciešama, un tas notiek bieži. Šahā mana dzīve risinās paralēli tai ikdienai, kad mācu iet lēnām savus zibenīgos bērnēlus un iegrimstam aizraujošos eksperimentos klasē.

Esmu labais burvis

Reiz kādā dienā piedzima brīnumjauks zēns. Viņa vecāki ilgi domāja par zēna vārdu, tad vecāki izdomāja, ka sauks zēnu par Kristoferu. Kristofers uzauga ļoti labā un pieticīgā ģimenē. Pilsētā sākās liels negaiss, visi pilsētas iedzīvotāji paslēpās savās mājās un gaidīja, kad pāries negaiss. Vienīgā, kas nevarēja atrast patvērumu, bija kāda veca tantīte, kura bija kā veca sēne un nevarēja nodrošināt sev pajumti. Večiņa staigāja pie visām durvīm un klauvējās, bet neviens viņu nepieņēma un aizdzina prom. Kristofera mammai bija laba sirds, un viņa ielaida veco večiņu pārļaut dienas, kad beigsies negaiss. Negaiss bija pārgājis, un večiņa pateicās ģimenei par labo uzņemšanu. Viņa teica: „Paldies, mīļie, cilvēki, par uzņemšanu. Es jūsu dēlam dāvāšu īpašas spējas. Kad viņš, pieaugs, viņš būs burvis, bet viņš būs labais burvis. Es jums aizliedzu teikt viņam par šīm brīnumjaukajām spējām, to zēns nojautīs tikai tad, kad pienāks laiks.”

Večiņa aizgāja un atstāja ģimeni dzīvot tālāk.

Kad Kristofers bija paaudzies, viņš sāka iet skolā un darīja divainas un interesantas lietas. Viņa vecāki bija kļuvuši citādi pēc večiņas aiziešanas. Vecāki vairs īpaši nerunāja ar Kristoferu, jo baidījās izplāpāt par spējām, ko viņam bija dāvinājuši šī večiņa. Kristofers bija sašutis par to, ka vecāki ar viņu reti runā. Kādā dienā viņš sadusmojās un teica: „Kāpēc jūs ar mani nerunājat?” Vecāki atbildēja: „Kristofer, dēliņ, mēs ar tevi runājam reti, jo baidāmies tev ko iztāstīt.” Kristofers sadusmojās un aizskrēja, zēns centās samierināties ar šo noslēpumu un dzīvoja tālāk.

Pēc desmit gadiem Kristoferam bija jau 17 gadi, un viņš gaidīja savu 18. dzimšanas dienu. Vecāki joprojām nebija pateikuši nevienu vārdu par viņa spējām. Kristofers kopā ar vecākiem klāja dzimšanas dienas galdu un gatavojās ballītei. Vecāki bija ielūguši radniekus un draugus, un kādu meiteni, kura Kristoferam bija ļoti iepatikusies. Pūsis bija saģērbies svētku drānās un gaidīja ciemiņus. Viņam nezinot, bija ielūgta arī vecā večiņa, kura bija dāvājusi spējas. Svinības jau bija sākušās, un Kristofers bija laimīgs, bet kādā mirklī kā uz līdzenas vietas pazuda ielūgtā meitene. Kristofers ļoti uztraucās, tad

Ārcertover – lokšāvēju tornis
Kingtover – karaļa tornis
Tover – tornis

Semija Ozoliņa

Kusas pamatskolas 7. klase

večiņa teica, ka viņš spēs meiteni atrast, jo viņam ir burvju spējas. Zēns bija izbrīnīts, viņš neko nesaprata, taču kavēties un skaidroties nebija laika. Zēns devās ceļā. Večiņa piekodināja, lai uzticas tikai savai sirdsbalsij un nevienu neklausās.

Kristofers gāja un gāja, un aizgāja uz kādu mājeli, kas izskatījās pēc mazas, zaļas mucīņas. Pieklauvēja un pa sadragātajām durvīm iegāja iekšā. Ieraudzīja kāmi un nodomāja, kā šis te gadījies. Kāmītis sauca: „Sveiks, Kristofer, vai tu man vari palīdzēt?”

Kristofers izbrīnījās un pie sevis nodomāja:

„Vai es esmu pie pilna prāta, laikam galīgi nojūdizies?”

Kāmītis teica: „Nē, Kristofer, tu esi pie pilna prāta, palīdzi man, un es tev iedošu dāvanu.” Kristofers piekrita un palīdzēja kāmītim tikt atpakaļ viņa būrīti. Kāmītis priecējās un iedeva burvju eliksīru, piebildeams:

„Ar šo eliksīru tu varēsi atdzīvināt un sadziedēt kādu, kas nonācis nelaimē.”

Kristofers pateicās un devās tālāk pa mazo taciņu, līdz sastapa mazu āpsi, kurš bija iestidzis dubļos. Āpsītis raudāja, viņš lūdza palīdzību Kristoferam. Kristofers izcēla āpsēnu no dubļiem un devās tālāk. Āpsītis pateicās un iedeva viņam burvju grāmatu, kas izvedīs no neparastām vietām. Kristofers devās tālāk, un pēkšņi viņa priekšā parādījās kāda ēna, kas bija sagūstījusi viņa draudzeni. Tā teica:

„Ja tu, brīnumburvi, necinīsies ar mani Zvaigžņu pilsētā, tad tava draudzene mirs!” Kristofers teica: „Labi, ēna, es piedalos.”

Kristofers atvēra savu burvju grāmatu, lai nokļūtu Zvaigžņu pilsētā, un domāja, kā lai uzvar šo pretīgo ēnu, kura nolaupīja viņa draudzeni. Plāna nebija, taču Kristofers cīnījās no visas sirds. Ēna viņu ievainoja tieši sirdī. Kristofers knapi paspēja izvilkēt no kabatas burvju eliksīru un uzliet ievainojumam. Kristofera sirds iemirdzējās ar tādu spožumu, ka ēna vienkārši izgaisa. Kristofers atrīvoja savu draudzeni un devās mājās. Viņi dzīvoja ilgi un laimīgi. Kristofers samierinājās ar savām spējām, ikdienā tās nepielietoja, jo nekad nevar zināt, kurā mirklī dzīve apmetīs kūleni.

Jurita Dzene

Kusas pamatskolas 7. klase

Kusas pamatskolas skolēnu dzejoļi Garās Pupas konkursam 2017

MATĪSS PELŠS, 12 gadi

kaija tik balta kā jūra
jūrā balti vaļi peld
bet pie jūras tik balts
baltā kreklā tērpts
bērns
makšķerē

IVITA KĻAVIŅA, 9 gadi

Vēstule

Vēstule tev, vēstule man, vēstule visiem
jums.
Vēstule par dusmām, vēstule par
prieku.
Vēstule, kur sāp, vēstule, kur aug.
Vēstule visiem mums.

IVITA KĻAVIŅA, 9 gadi

Koks kā mans gods

Koks kā koks,
Bet koks ar savu brāli.
Brālis kā kālis,
Kālis kā pālis.
Bet pālis neesmu es!

Mamma kā kannā.
Tētis kā pēlis.
Bet kas esmu es?

Es esmu koks.
Koks ir mans gods.
Bet kas esmu es?

Es esmu brālis
Otram kokam.
Un koks ir mans gods.

Esmu kluss.
Esmu mierīgs.
Esmu laimīgs.

Un mans vārds
Ir koks –
Kā mans gods.



IVITA KĻAVIŅA, 9 gadi

Asariņa

Asariņa, asariņa,
Ko es tādu izdarīju?
Māmiņai puķes plūcu,
Tētīm ātras mašīniņas.
Bet asariņa vēl tek.
Asariņa, asariņa,
Mana mīļā asariņa...

SABĪNE BĒRTIŅA, 10 gadi

Viens

Viens ir tas,
Tas kurš tas,
Tas kurš vienmēr
Zīmēt var!

Viens, divi,
Viens, divi,
Viens, divi, trīs!

Vienā mājā
Viena saule,
Viena mamma,
Visa pasaule.

Viss ir viens,
Kopā viens,
Tu esi viens,
Un es ar tevi viens.

Tu neesi viens!

SABĪNE BĒRTIŅA, 10 gadi

Laiks

Dzīvē iekšā visa pasaule.
Pasaulē iekšā valsts,
Valstī iekšā pilsēta,
Pilsētā iekšā mājas,
Mājās iekšā cilvēks,
Cilvēkā iekšā sirds.
Kas iekšā sirdī?
Sirdī iekšā mīlestība.

RALFS VILCIŅŠ, 10 gadi

Lielībmaiss

Gailis lielās stieņos lielos.
Vista lielās ar olām lielām.
Cālis lielās ar spalvām.
Pīle lielās ar knābi.
Trusis lielās ar zobiem.
Suns lielās ar mēli.
Kaķis lielās ar nagiem.
Zivis lielās ar zvīnām.
Bet es?

VLADISLAVS NEČIPORENKO,
10 gadi.

Z

Zimulis skrien.
Zimulis kā zibens
skrien.
Ātrāk par gaismas ātrumu
skrien.
Kur viņš skrien?
Zīmēt viņš
Skrien!

AGNIJA RUBENE, 9 gadi.

Ūdenskritums.

Ūdens tek uz priekšu
Tā kā ūdenskritums.
Bet dzīve neapstājas.
No kā mēs atsakāmies?
No kā mēs atvadāmies?
No dzīves, no maizes,
No mīļajiem radiem,
Kas tagad jaunu taku sāk iet.
Nesatraucies, ka mirsi reiz,
Bet dzīvo uz priekšu
Un neskaties atpakaļ
Katru dien'.

Atradu zemi un...

Kādā jaukā dienā, diena patiesībā nebija īsti jauka, jo liņāja smalks lietutiņš, es saģērbos un devos uz tuvējo mežu pasēņot. Nonācu pie meža un ieraudzīju pārplūdušu grāvi. Brīnums, kā es agrāk nebiju to ievērojis! Sāku prātot, kā tikt grāvim pāri. Atradu pāris kokus un pārliku grāvim, pāreja bija izturīga.

Iegāju mežā un ieraudzīju, ka viss mežs bija kā piesēts ar sēnēm. Pat nepamanīju, ka man grozs jau gandrīz pilns ar dažādām sēnēm. Biju iegājis diezgan dziļi mežā. Tad es ieraudzīju dīvainu bunkuru. Iekāpu bunkurā, un arī tur bija sēnes. Pēkšņi bunkurā pamanīju tādu kā alu. No alas nāca gaisma. Iekšējā balss man teica, lai es ielienu un paskatos, kas tajā alā ir. Es ilgi nedomāju un ielīdu. Es sāku list pa šo alu. Tā bija gara, un es jau nodomāju, ka neatradīšu alas galu.

Tīklīdz es izlīdu no alas, tā aiztaisījās ciet. Es nezināju, kur esmu. Stāvēju un domāju, un izdomāju, ka esmu atklājis jaunu, neredzētu zemi. Te viss bija citādāk. Koki bija daudz lielāki, zāle bija zaļāka, nekā zemē, no kurienes es nācu. Sāka jau krēslot, un es gudroju, kur lai pārnakšņo, jo tumsā es nezināšu, kur iet. Arī ēst sāka gribēties.

Tālumā pamanīju tādas kā mājas un devos uz turieni. Tur bija ciemats. Cilvēki arī tādi dīvaini, bet mani uzņēma ļoti laipni un sirsnīgi. Iedeva paēst, parādīja, kur pārnakšņot. Kā ciema kukuli atdevu viņiem sēnes, bet viņi nezināja, kas tas tāds ir. Tad es viņiem pagatavoju sēņu zupu. Visiem garšoja, un viņi sāka iztaujāt, kur es tās sēnes esmu ņēmis. Es smējos un teicu, ka mežā to ir papildnam. Cilvēki izskatījās ļoti nobijušies. Viņi man jautāja: „Vai tad briesmoņi tev neko nodarīja?” Es pat satrūkos, nevienu briesmoni nebiju redzējis.

Cilvēki sāka stāstīt, ka viņi uz mežu nekad neejot, jo tur esot pilns ar briesmoņiem, un reizēm saulainās dienās mežā spīdot dīvainas, spožas gaismas. Iztaujājot cilvēkus, sapratu, ka viņi par briesmoņiem uzskata kukaiņus: odus, ērces un citus. Un spožas gaismas saulainās dienās ir mežā piemētātās tukšās pudeles, skārdenes un čipšu pakas, kuras saulē atspīd. Otrā dienā es aicināju cilvēkus uz mežu un teicu, ka no tām spožajām gaismām mēs varam tikt vaļā. Atradās tikai divi drosminieki. Mēs iztīrījām tuvējo mežu. Es arī viņus pārliecināju, ka nevajag baidīties no kukaiņiem. Vienmēr vajag pienācīgi apģērbties un, pārņākot mājas, pārbaudīt apģērbu, vai nav pieķēries kāds nelabvēlīgs kustonis, piemēram, ērce.

Cilvēki bija man pateicīgi. Tā nu es biju atradis zemi un cilvēkiem palīdzējis. Viņi man arī parādīja alu, pa kuru varēju nokļūt atpakaļ savā mežā. Tā bija cita ala. Kad izlīdu no alas, tā atkal aiztaisījās ciet. Kā pa sapņiem nonācu pie grāvja. Tas tagad vairs nebija pārplūdis. Pa ceļam vēl salasīju sēnes un laimīgi nokļuvu mājās.

Armīns Dzents

Kusas pamatskolas 9. kl.

INTERESANTI

Smaida Dzidra, un pasmaidiet arī jūs!

Par medībām un maksšķerēšanu

- Par medību popularitāti liecina kaut vai tas, ka medniekiem ir savs firmas dzēriens „Mednieku rūgtais”.
- Vecumā vājās redzes dēļ šāva tikai dižmedijumu.
- Meža pilē bija sašauts tik daudz skrošu, ka tā ezerā nogrima.
- Man būtu tomēr žēl nošaut riestojošo rubeņu gaili, varbūt viņš tikko apprecējies.
- Suns, dzīdams zaķa pēdas, dzina arī pašu zaķi.
- Nospiedis gaili, gaili arī nošāva.
- Ziema bija tik silta, ka zaķi to pavadīja vasaras kažokos.

- Vēzis bija miris ar vēzi.
- Zivs, ieraudzījusi, ka tārps uzdurts uz netīra āķa, palika neēdusi.
- Sludinājums: pazudis medību suns. Rodas jautājums: kāpēc tādu muļķi meklēt, kurš pat nejēdz atrast savu saimnieku.
- Zivis bija brokastis neēdušas, tāpēc maksšķernieks palika bez brokastīm.
- Vīrs, krietni siltiņš pārnācis no medībām, saka sievai: „Nu, sieviņ, tu tagad veselu mēnesi nepirksi gaļu!” „Vai tad alni nogāzi?” „Nē, nodzēru visu algu!”

(No žurnālu slejām) *Dzidra*

Kusas skolā īstenotais projekts

Kusas pamatskolā laikā no 2016. gada 1. septembra līdz 2018. gada 31. maijam tika īstenots Nordplus Junior projekts „Darīsim kopā!” NPJR-2016/10482. Tā ietvaros no 25. līdz 31.

martam 15 setklasnieki un septiņklasnieki kopā ar klašu audzinātājiem piedalījās nedēļu ilgā apmaiņā Klaipēdā, kur mūs un igauņu skolēnu grupu no mums jau iepriekš iepazītās Tartu pamatskolas uzņēma Klaipēdas progimnāzijas komanda skolotājas Kristīnas Rudelienes vadībā.

Ko par aktivitātēm nedēļas laikā saka paši skolēni?

Nedēļas programma. Ceļā.

Uz Rīgu braucienu sākām 7:30 no rīta. Rīgā apstājāmies, lai apskatītu motormuzeju. Pēc tam apstājāmies pie Lido, kur satikāmies ar igauņu draugiem, tālāk ceļu turpinot viņu autobusā. Ceļā uz Lietuvu bija pieturvieta pie Krusta kalna, kurā bija neticami daudz krustu. Klaipēdā nonācām 19.20, tad arī visi latvieši un igauņi brauca pie ģimenēm.

Klaipēdas progimnāzija.

Lai tiktu skolā iekšā, ir nepieciešamas speciālas kartītes. Ieejot skolā, pa kreisi ir ģērbtuves, kur var nodot drēbes. Labajā pusē no ieejas ir koks, kurā ir rakstīti skolēnu panākumi. Uz sienas gaitenī bija skolēnu vārdi, kuri ir nopelnījuši 100 desmitniekus. Pie pretējās sienas bija trofejas un suvenīri no citiem projektiem. Mums bija paredzēta sava klase, kurā mēs uzturējāmies. Katrā stāvā bija koridors jaunākajiem skolēniem, kur viņi varēja spēlēt un lasīt grāmatas. Viņu skolā bija ļoti divainas tualetes – bez poda, tikai caurums grīdā.

Mācību stundas pirmdien.

Pirmdien stundas sakās 09.00, bet citās dienās bija atšķirīgi laiki stundu sākumiem. Stundu sākuma signāls nav kā mūsu skolā zvans, bet dziesma. Man tas patika labāk nekā zvans. Mēs piedalījāmies dažādās mācību stundās. Es biju angļu valodā. Aizejot uz klasi, mēs mācījāmies kopā ar citiem lietuviešu bērniem. Mums iedeva darba lapu, kurā bija jāizlasa uzdevums un jāizpilda prasītais, gāja interesanti. Pats pedējais uzdevums bija liniju vietā ierakstīt par savu skolu. Tas sanāca tīri labi. Nākamā bija lietuviešu valoda. Stundu iesākām ar vingrinājumiem, izrunājām dažādas zilbes. Tad paņēmām mazus krēsliņus, sasēdāmies aplī un spēlējām spēli ar vārdiem. Pašās beigās teicām pa apli



katras valsts valodā „Atā! Lūdzu! Paldies!” Nākošā stunda bija vēsture. Stundā mēs tikai sēdējām un klausījāmies, ko skolotājs stāstīja. Pusdienas bija garšīgas, bet man ne visai garšoja zupa.

Mūzikas nodarbības.

21. martā mums bija mūzikas stundas, tas bija ļoti interesantas. 1. stundā mēs spēlējām stabules. Mēs mēģinājām spēlēt pēc ritma, pirmajā reizē mēs nesapratām, pēc laika jau gāja labāk. Mums iedeva lapas ar dziesmas vārdiem, kas bija jālasa. Skolotāja ieslēdza mūziku, un mēs spēlējām stabules kopā ar pavadijumu. Vēlāk mums bija jātaisa instruments no salmiņiem. Man tas ļoti patika, salmiņi skanēja neparasti.

2. stundā mums bija jāspēlē dažādi sitamie instrumenti, sēžot aplī, ieklausoties kopīgajā ritmā. Skolotāja runāja mūzikas valodā ar mums.

Sports, dejas.

Tautisko deju nodarbības zālē notika pirmdien. Dejās gāja diezgan smieklīgi. Mēs bieži jautām puses, taču beigās sanāca diezgan labi. Man patika arī spēle, kurā kažķis skrēja pakaļ pelei.

Nākamajā dienā sportā no sākuma mēs iesildījāmies, bet pēc tam spēlējām spēles. Viena man īpaši ļoti patika – vjadzēja nostāties aplī, pieliekties un sargāt, lai bumba neieripo starp kājām.

Kuršu kāpas.

Trešdien mēs iekāpām autobusā un braucām uz kaut kādu salu (tā izrādījās pussala). Man nebija ne jausmas, kas tur būs. Uzbraucām uz prāmja un peldējām pāri ūdenim. Tad braucām uz Nidu, pa ceļam apskatot koka skulptūras, ļoti nosalām. Braucot uz Nidu, mums garām panesās divas ugunsdzēsēju mašīnas. Kad izkāpām, no autobusa varēja redzēt jūru. Paejot tālāk, sākās smilšu kāpas, kur varēja staigāt tikai pa celiņiem, un no augšas redzēt lieliskus skatus. Tur bija liels saules pulkstenis, kurš rādīja pareizu laiku. Vēlāk nonācām pie āra trenāžieriem, tur bija ļoti interesanti. Kad izvingrojāmies, gājām ēst. Paēduši braucām uz mājas pusi un piestājam cela malā. Gajām kilometru caur mežu, un tad pavērās skats uz kaut ko tuksnešveidīgu, to sauca par Mirušo kapu. Ļoti iespaidīgi! Tur visi skrēja augšā un tad lejā.

Mākslas nodarbības galerijā.

30. marta ritā mēs devāmies uz

Pranas Domšaitis galeriju.

Mūs iepazīstināja ar galerijas vēsturi un uzdeva dažādus un jautrus uzdevumus.

Sākumā mūs sadalīja pa komandām, tad iedeva vienas gleznas fragmentu, mums bija jāatrod pati glezna. Pēc neilga laiciņa mūsu galerijas gide aizveda uz telpu, kur bija projektors un gleznas, ko uzgleznojis kāds lietuviešu mākslinieks, kurš vēlāk dzīvojis Āfrikā. Mūsu uzdevums bija pārģērbties par izziemiešiem. Pēc tam mēs piegājām pie projektora, kur mums bija jāskatās ekrānā, un mēs sevi redzējām šai gleznā izziemiešu tērpos.

Nākamajā uzdevumā mums bija jāstāsta pāriniekam par kādu gleznu, un tā jāuzzīmē pēc komandas biedra teiktā.

Man ļoti patika atrakcija ar krāsām, mums bija jāsaliek krāsas bildē tā, lai nekur neredzētu baltus plankumus. Tad pētījām krāsu pārejas. Uz grīdas bija nolikti krāsu vilciņi, kuri mums bija jāiegriež un jāskatās, kāda būs krāsu pāreja.

Jauniešu interešu nodarbību centrs.

23. martā mēs visi bijām Jauniešu centrā. Sākumā direktors mums pastāstīja par centru. Tad mūs atkal sadalīja grupās, gājām uz dažādām nodarbībām. Bija ļoti interesanti skatīties, kā mazās meitenes gatavoja baleta skatei. Arī mēs dejojām. Citi spēlēja teātri, citi zīmēja, kaut ko gatavoja. Šis laiks jauniešu centrā pagāja ļoti ātri, bija interesanti uzzināt, kā bērni pavada brīvo laiku.

Filma par brīvo laiku.

Otrdien projekta dalībnieki sadalījās vairākās grupās un devās uz kādu vietu apspriesties, kā veidos filmu par to, kā jaunieši pavada brīvo laiku. Katra grupa sarunāja, ko kurš darīs. Trešdienas vakarā mēs sākām filmēt filmu par brīvā laika aktivitātēm – futbolu, basketbolu, pastaigu ar draugiem, kino, dejošanu, utt. Piektdienas rīta mēs sākām montēt filmu, tas bija ļoti nogurdinoši. Kad pabeidzām, mēs bijām ļoti priecīgi par paveikto darbu un prezentējām to citiem.

KĀ GĀJA VIESĢIMENĒS?

„Pirmajās dienās gribējas mājās un likās, ka nebus nekā interesanta, bet, kad bija jābrauc prom, tad ļoti negribējās atstāt jaunos draugus! Labi, ka mēs ar viņiem joprojām varam kontaktēties.”

„Ģimene mani sagaidīja laipni, palīdzēja aiznest koferi uz dzīvokli. Es, protams, sākumā biju ļoti nobijies, bet vēlāk, kad iepazīnos, tad vairs nebija tik traki. Ģimenei bija mīlulis, suns haskijs,

kuru sauca Sesija. Brīvajā laikā mēs devāmies uz Klaipēdas tirdzniecības centru „Akropolis” un tur izklaidējāmies. Mēs sapratāmies ļoti labi. Puisis vienmēr prasīja, vai man nevajag kaut ko. Pa vakariem mēs skatījāmies filmas un spēlējām vienu spēli – Clash Royale. Katru dienu viņš man piedāvāja īpašas izklaides, tajā skaitā futbolu, skriešanu pa parku un vēl daudz ko citu!

Man pie viņiem ļoti patika, jo visi bija ļoti laipni, izpalīdzīgi un interesanti. Es vēlētos pateikt īpašu paldies zēna mammai, jo viņa gatavoja ļoti garšīgus ēdienus.”

„Ģimenē dzīvoja mamma, māsa un meitene, pie kuras es paliku. Viņas dzīvoja netālu no ostas trīsistabu dzīvoklī. Ar viņas mammu es runāju krieviski, bet ar abām meitenēm angliski. Vēl satiku viņas opi, kas mācēja arī latviski, jo senāk dzīvojis Latvijā. Otrdien satiku arī viņas tēti, jo mēs braucām uz Palangu. Man vislabāk patika jaukā un laipnā mamma. Vakaros es biju vai nu ārā, vai Akropolisā, vai mājās veidoju tiešraides Instragam. Arī ēdiens bija garšīgs. Pēdējā dienā meitenes mamma man ceļam iedeva banānu, ābolu, sulu un divas cepumu pakas. Garšīgi!

Man ļoti patika viesu ģimene jo tā bija mīļa un gādīga.”

„Pirmajā dienā, kad mēs atbraucām, gājām pastaigāties. Vakarā vēl parunājām. Nākošajā rītā es labāk iepazīnos ar viņas ģimeni. Pēc skolas man parādīja dažas bildes, kur viņi ir bijuši un kur mēs brauksim. Es uzzināju, ka viņiem patīk ceļot. Ceturtdien visi gājām vakariņās. Mēs par daudz ko runājām. Viņas tētis pastāstīja, kā viņiem ir gājis Latvijā. Piektdienas rītā es atvadījos no viņas vecākiem un brāļa. Es jau biju pieradusi dzīvot ar viņiem kopā. Tagad es katru dienu rakstu saviem draugiem no Lietuvas un nevaru vien sagaidīt, kad atkal varēsim tikties un runāt par vasarā notikušo.”

„Man ļoti patika sava ģimene, viņi visu laiku man prasīja, vai es kaut ko nevēlos. Visvairāk viņi man piedāvāja tēju, jo zināja, ka man garšo. Vēl man parādīja visādas spēles, arī pamācīja lietuviešu valodu. Ģimene mani aizveda līdz jūrai un parādīja Klaipēdas panorāmu.”

„Mēs ar savu ģimeni daudz spēlējām spēles, parasti „Jenga”, bija jautri. Mūs ļoti labi pabaroja. Es šajā nedēļā pagaršoju vairāk ēdienu, kā pusgadā kopā. Man ar ģimeni patika doties uz „Akropole”, tur mēs ēdām saldējumu un iepazīnām veikalus.”

„Man ne visai patika tas, ka mūsu meitene maz runāja ar mums.”

„Man bija ļoti jauka ģimene, pēc skolas mēs brīvo laiku pavadījām mājās. Skatījāmies kopīgas filmas, un braucām ar ģimeni uz veikaliem. Bija ļoti interesanti paklausīties lietuviešu valodu, bet pati ar viņiem runāju angliski. Bija ļoti interesanti runāt ar meitenes mammu un mazo māsiņu par manu ģimeni, un viņu ģimeni. Kopīgi skatījāmies bērņības bildes.”

„Katra diena bija interesanta kopā ar draugiem no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Varēja smieties, stāstīt par savi mazotni, par to, kas patīk, nepatīk. Draudzība šajā nedēļā bija jauka, jo visi bija draudzīgi. Paldies par jauko uzņemšanu un kopā pavadīto nedēļu!”

Aizraujošākie notikumi apmaiņas nedēļā.

1. Mēs bijām Mirušajās kāpās un tur bija ļoti aizraujoši, jo bija gandrīz kā tuksnesī.

2. Mēs bijām Raganu kalnā, un par kalnu mums pastāstīja projekta vadītāja un skolēni.

3. Mēs bijām Kuršu kāpās. Tur bija skaists skats.

4. Devāmies uz iepirkšanās centru „Akropolis”.

5. Mēs bijām mākslas muzejā, kurā bija daudz skaistu gleznu.

6. Gājām līdzī savai meitenei uz dejām.

7. Mēs ar ģimeni devāmies uz jūru, bet ārā bija ļoti auksti.

8. Mēs bijām Karalienes Luīzes jauniešu centrā, kur bija sagatavotas aktivitātes.

1. Braukšana uz Kuršu kāpu, kad bija auksts laiks, jo īpaši Raganu kalnā.

2. Divreiz skatīties deju nodarbības.

3. Staigāšana pa Nidu, iešana pie jūras, pie Mirušās kāpas, ēšana Nidas kafejnīcā.

4. Iešana uz lielveikalu.

5. Staigāšana pa vecpilsētu, kad paveicās, jo tā diena bija saulaina.

6. Braukšana ar satiksmes autobusu deviņas reizes, lai nokļūtu uz vietām kur vajag.

7. Strādāšana jauniešu brīvā laika centrā bija interesanta, jo bija jāsadalās komandās un jādara katrai komandai kaut kas cits.

8. Runāšana ar dažiem lietuviešiem.

1. Mēs staigājām pa veco Klaipēdu un redzējām lielu kuģi, kurā iekšā bija restorāns Gide bija teikusi, ka kuģis agrāk bija ļoti populārs, bet tad, kad novecoja, deputāti to neļāva nogremdēt, bet ierosināja atjaunot.

2. Mēs bijām uz boulingu, tur daži draugi atnesa dzērienus un čipsus, un mēs daudz tur spēlējām.

3. Mēs bijām uz lielāko tirdzniecības veikalu Klaipēdā vārdā „Akropolis”, tur bija ļoti ļoti daudz veikalu.

4. Mēs gulējām divstāvu gultās.

5. Nidā bija ļoti daudz skaistu skatu punktu pie jūras.

6. Mēs daudz spēlējām futbolu, tas bija ļoti interesanti!

7. Mēs skatījāmies dažus spoku video un citus video.

8. Mēs gājām uz „McDonald's” un ēdām McFlurry, kas ir saldējums.

9. Dejojām dejas.

1. Tas bija ļoti interesanti un izaicinoši dzīvot viesģimenē, bet viss bija labi un jautri, pateicoties viesģimenei.

2. Man ļoti patika doties uz lielveikalu „Akropole”. Tur bija daudz ko darīt, piemēram, spēlēt bovlingu, ēst picu, iepirkties konfekšu veikalā.

3. Man ļoti garšoja ēdiens, un es ļoti izbaudīju to, ka man bija katru dienu gaļas ēdiens.

4. Man ļoti patika apskatīt Klaipēdas vecpilsētu. Šeit bija ļoti daudz vecu māju un dažādu pieminekļu, kas pilni ar vēsturi.

5. Aizraujoši likās tas, ka mēs devāmies uz jūru. Es gandrīz pazaudēju telefonu, un mēs skrējām gar ceļu uz veikalu un atguvām telefonu. Pēc tam gājām pa molu līdz tā galam, bija tik skaisti skati!

6. Mēs strādājām grupās un iepazīnām daudzus bērņus. Viņi bija katrs savādāks. Daži bija ļoti smieklīgi jaunieši.

7. Man likās, ka laika apstākļi bija izcili, un ne reizi, kad bijām ārā, nelija. Tikai pēdējā dienā viss bija apmācies un miglains. Tas tāpēc, ka devāmies prom!

8. Man patika doties pastaigāties un apskatīt parku, kas bija liels un pārplūdis. Tiltiem pāri bija ūdens, un koķiem arī.

9. Man likās izaicinoši izturēt visu nedēļu bez datora. Šoreiz bija jāpamaina mani paradums, un es daudz ko apskatīju, neejot pie datora.

10. Man patika skolā doties uz stundām, jo redzēju atšķirības, kā viņi mācās un kā mēs mācāmies. Mes varējām mācīties, kā mācīties.

Apkopojā projekta vadītāja
Ilona Sāre

Sirdij un dvēselei

Baltie Mežābeles ziedi tiecas mākoņos,
Stiprās mežābeles saknes zemē icaustas.

(No S. Mežābeles „Mežābeļu” himnas)

6. maijā jau sesto reizi pulcējāmie „Mežābeļu” salidojumā, šoreiz Smiltēnē. Šīs tradīcijas iesācēja ir Durbes ansambļa „Mežābele” vadītāja Daira, kura visus sapulcināja Durbē, otrajā gadā tikāmie pie mums Lauterē, tad Skrundā, Jērcēnos, pagājušajā gadā – Žiguros. Tā pamazām iepazīstam Latviju. Šādos pasākumos esam ne tikai mīļi gaidīti, sadziedāmie vai skatām raito dejas soli, bet arī iepazīstam ievērojamās vietas apkārtnē.

Šoreiz tā bija Smiltene ar savu brīnišķīgo reljefu, saviem 3 ezeriem, pilskalnu, pirms gadu simteņiem celtām ēkām, un šodien – daudzajām mācību iestādēm dažādās specialitātēs.

Mūs sagaidīja Smiltēnes kora „Mežābele” dalībnieki ar savām dziesmām, karstu tēju un pirādžiņiem. Pēc mēģinājuma sekoja pusdienas, pēc tam – koncerts, kā katru gadu – vienkārši lielisks! Priekšnesumu pieteikumiem cauri vijās Smiltēnes dzejnieces Marikas Sviķes dzeja. Laika gaitā jau radušās divas „Mežābeļu” himnas – viena no Žīguriem ar S. Mežābeles tekstu, šogad ar M. Sviķes vārdiem. Koncertu atklāja Smiltēnes koris, tad Lauteres „Mežābele”, un tad savā varā mūs pārņēma Smiltēnes senioru deju kolektīvs „Pīlādzītis” – dejoja viņi vienkārši lieliski! Tad dzejniece S. Mežābele lasīja savu dzeju no tikko iznākušā dzejas krājuma. Pasākuma



organizatori bija uzaicinājuši ciemos „Mežābeles” „māsīcu” no Cēsīm – kori „Ābele”, kurš šogad svin savu 55. gadadienu. Kopā koncertā piedalījās deviņi kolektīvi. Nākošajā gadā mūs uzņems Lielplatones senioru ansamblis „Mežābele”.

Kad ar ziediem baltajiem mežābele uzzied,
Arī garāmnācējiem sirdis baltas paliek,
Un ar vārdiem vienkāršiem un ar dažām notīm
Vēl starp mūža vakariem domas iet uz rītiem...

(M. Sviķe)

Ja man jautātu, kur pa šiem sešiem gadiem bija visforsāk, atbildes nav, jo katrā vietā sava „odziņa”, savas novada īpatnības. Nu, ar lepni klātiem galdiem un latgaliešu sirsniņu laikam nepārspēti ir Žiguri! Paldies Aronas pagasta padomei un šoferītim Aigaram par iespēju būt šajos jaukajos pasākumos!

Dzidra Raubiška

Lielās talkas rīts atausa ar sniegu un aukstumu

Lielās talkas rīts atausa ar sniegu un aukstumu, bet mēs nolēmām, ka talkai jānotiek, un arī laika apstākļi uzlabojās – sāka spīdēt saulīte.

Bijām nolēmuši sakopt ceļa malu, sadedzināt zaru kaudzes, kas bija palikušas no ziemas darbiem, salasīt izmētātos papīrus un pudeles, lai pavasarī, iebraucot Lauterē, pļavā ziedētu vizbuļes. Mums kopā tas izdevās, gribu teikt lielu paldies visiem, kas atnāca – Dacei, Antai, Emīlijai un Jānim, Jolantai, Rudītei, Aivaram.

Tā kā mūsu pagasta ģērboni ir pilādžzars ar sarkanām ogām, tad mēs pēc padarītā darba visi kopā iestādījām trīs pilādžkociņus, ar domu un cerību, ka drīzumā pilādžzogas dos mums



spēku un izturību. Paldies Antai par sagādātajiem kokiem.

Paldies par garšīgo zupu Kusas skolas virtuves meitenēm.

Ina,

Viesienas bibliotēkas vadītāja

PATEICĪBAS

Paldies, Sarma, par atsaucību, līdzdalību un viesmīlību, ko izjutām teātra sporta pasākumā „Stuburkalna pavasaris” tavā saulainajā un mājīgajā atpūtas vietā.

Kusas, Liezēres un Madonas „Kuba” improvizatoru vārdā skolotāja Laima.

Paldies, Gunār, Valdi, Aigar par atbalstu, ko sniežat amatierteātra izbraukuma izrādēs. Pateicamies Aronas pagasta pārvaldei par atsaucību un sapratni. Amatierteātris „Aronieši”

Milzīgs paldies visiem tiem Aronas pagasta iedzīvotājiem, kuri vēlēšanu dienā savu balsi atdeva par sarakstu „Vienoti Latvijai”.

Silvija Čurkste

Turēsimies visi kopā
Tā kā bites vienā stropā,
Pienesīsim savu šūnu
Līdz malām, bez atlikuma.

No sirds pateicos manā nozīmīgajā gadu pieturā Aronas pagasta pašvaldībai, Andrejam Piekalnam, sociālai darbiniecei Lolitai Tipainei, Rudītei Prikulei, Laimai, Harijam Vanagiem, Agrim Sāram, Ivetai Kaparkalējai, Viktorijai un Vitoldam Gražuljiem, manām „Mārtiņrožu” meitenēm, Zaigai un Agnesei, radiem, draugiem, paziņām par vizbulīšu smaržu, sirsniņo, trāpīgo vārdu un ziedu daudzkrāsaino bagātību. Mīļš paldies saimniecēm Laimai un Ingūnai par smaržīgo un garšīgo „vēderprieku”. Visi jūs likāt man saprast, ka biju, esmu un būšu vēl vajadzīga cilvēkiem. Paldies!

Dzidra

Paldies visiem rakstu autoriem un avīzes veidotājiem!

KAPUSVĒTKI

ARONAS PAGASTĀ:

SKĀĶUKALNA KAPOS –
5. augustā plkst. 16.00

LĪDĒRES VECAJOS KAPOS –
12. augustā plkst. 14.30

LĪDĒRES JAUNAJOS KAPOS –
12. augustā plkst. 16.00

Pietura...

Ja šķiet, ka ziema bija saudzīga, tad pavasaris pārbaudīja mūsu pacietību, bet varbūt tā tomēr bija ziema, kas cīnījās ar to. Lai nu kā, esam tikuši vasarā un neatkarīgi no laika un apstākļiem mums vienmēr ir prieks par to, ka mūsu darba ikdienu iekrāso tikšanās ar mūsu nozīmīgo jubileju gaviļņiem un apciemojumi vienmēr līdzinās siltai vasarai.

Ināra Akmentīna – 75



Šķiet, ka Inārai ir vajadzīgs vienmēr kāds darbs, uzdevums, lai kādam sniegtu savu atbalstu, rodot ikdienas piepildījumu. Viņas spēkavots ir bērni, mazbērni, dziesma un daba.

Zinaidi Bernāne – 75



Dzīve mums pasniedz dažādas dāvanas, reizēm tās ir patīkamas, bet reizēm rūgtas, un tad ir labi, ka blakus ir savējie. Zinaīdas savējie ir gan stiprā radu saime ar latgaliešu sirsnību, gan savējie ansambli ar dziesmas spēku un kaimiņi ar uzmundrinājumu, kas ļauj dzīvot ar smaidu, dziesmu un mieru.

Skaidrīte Ceriņa – 85



Vietējie Skaidrīti pazīst kā Ceriņ Birutu. Birutas darba mūžs ir saistīts ar kultūras nešanu cauri paaudzēm, varām un laikiem mūsu pagastā. Viņas gara darbam vienmēr ir līdzīgs svars darbam piemājas saimniecībā, sētas sakopšanā un skaistināšanā. Aiz jebkura viņas darba stāv pamatīgums, viedums un sirsnība.

Gaitis Auziņš – 80



Daži Gaiti atpazīst kā cilvēcīgu, labu Kusas pagasta priekšnieku, bet citi kā savu kolēģi – elektriķi. Gadiem ejot, mainās uz īsāku vai garāku laiku satiktie cilvēki, bet vienmēr paliek sava ģimene, kura paliek arvien lielāka, nu jau četrās paaudzēs. Gaitim ģimene ir gan spēks, gan drošība, gan prieks.

Alfrēds Tiltiņš – 80



Pirmais, kas asociējas ar Alfrēdu, ir darba tikums, kas devis rūdījumu un izpratni par to, ka nekas dzīvē nav bez-

rūpīgi, bet tai pat laikā pietiekami un ar prasmi priecāties par to, kas ir. Viņš prot blakus esošos līdzcilvēkus iedvesmot un dot vieglumu dzīvošanai. Alfrēda ģimene ir viņa dzīves cietoksnis. Viņa lielais draugu pulks un kaimiņi – atelpa un prieks.

Ināra Sauka – 75



Ināra jau kādu laiku ir kusēniete, bet lielākā dzīves daļa pieder Lubānai. Ināra pierāda, ka arī sievietes ir piemērotas armijai, šos gadus viņa atceras ar prieku. Ināru iedvesmo skaistas lietas un to īsteno gan floristikā, gan dziesmā, gan savā lolotajā dārziņā.

Skaidrīte Petrova – 80



Lielākā daļa mūsu pagasta iedzīvotāju Skaidrīti pazīst kā Dzidru. Ko teikt par Dzidru, ir liela atbildība, jo šoreiz viņas loma bija mainīta, viņa bija gaviļniece, nevis sveicēja. Dzidra jau 20 gadus sveic mūsu nozīmīgos pagasta jubilārus.

Viņai nav laika novecot, jo viņai ir tik daudz kas jāpaspēj, un Dzidra joprojām to var. Dzidra ir starp darītājiem, vienmēr ir bijusi aktīva pagasta dzīvē gan organizējot, gan iesaistoties visdažādākajos pasākumos. Dzidra paspēj tik daudz ko izdarīt, un tāpēc, kā viņa pati saka, ir laimīga, jo viņas dzīve ir piepildīta ar mīlestību, darbīgumu, radošumu, uzdrošināšanos, atraktivitāti, notikumiem, prieku un gandarījumu.

Velta Ruņģe – 85

Domājot par Veltu un par mūsu tikšanās reizēm, ir sajūta, ka viņa dod mieru, un šķiet, ka Velta prot izdzīvot katru sekundi ar rāmumu, un izbaidot visas tās krāsas, kas ir viņas dzīvē, notikumos. Viņa prot dalīties savās krāsās, un tā aplicinājums ir ļoti daudzās radītās gleznas.

Domājot par jubilāri, vienmēr domas aizslid par viņas ģimeni, kas ir patiesi liels lepnums.



Ārija Anžjāne – 80

Sirsnība, kluss maigums un kautrība ir tas, kas raksturo Āriju. Viņa ir satīcīga un pieticīga. Ārija jūtas labāk, ja spēj ko padarīt, jo darbs ir viņas vajadzība, bet prieks ir mazbērnu un meitu veiksmes.



Guna Misīņa – 80

Guna dzimusi, augusi, strādājusi un joprojām ir uzticīga savai dzimtajai pusei, kura pārbaudījumu brīžos, iespējams, ir devusi spēku izturēt. Viņa var paļauties uz dēlu atbalstu. Ir radusi darbu darīt ar atbildību, pacietību un rūpību.



Anna un Gaitis Auziņi – 55. gadu kāzu jubileja

Un tas vislielākais guvums Kopīgā mūžā tavā un manā
Ir divu cilvēku tuvums,
Uzticība un saprašanās.



Skaidrīte Petrova,
sociālā darbiniece Lolita Tīpaine

REDZESLOKĀ

Vērts atcerēties...

Viesienas bibliotēkas vadītājas Inas organizēto tikšanos ar kaimiņnovada rakstnieci Ingunu Baueri, kuru vīrs atveda uz Vecpiebalgu no Kurzemes un kuru savaldzinājuši šī novada bagātā vēsture, pazīstamo kultūras cilvēku un arī sieviešu likteņi.

Man tuva rakstnieces atziņa, ka tā ir laime, dzīvot Latvijā, runāt un rakstīt latviešu valodā. Rakstnieces devums ir plašs. Nāciet un izlasiet! Ina jums var piedāvāt 15 Ingunas Baueres grāmatas – starp tām – „Lizete – dzejnieka lemtā”, „Skolas Līze”, Ede – Pumpura sieva”, „Mācītājs un viņa dēls”, „Nabassaite” arī pārējās. Rakstniece uzstājās kopā ar dziedājošo meiteni Lindu (arī kurzemnieci). Klausītājiem patika.

Amatierteātra „Aronieši” piedalīšanos Variešu svētkos „Ākst”. 19. – 27. maijā. Mūs viesmīlīgi uzņēma Variešu amatierteātra „Servīze” aktieri, teatralizētās deju studijas „Murka” dejojāji un kultūras nama ļaudis.

Man patika Bēnes amatierteātra „Brangais ķēriens” – M. Hornas gaišais, humorpilnais skatiens gan uz mūsdienu nelegālo biznesu, gan senioru dzīvi.

Savdabīga bija „Murkas” H. Paukša viencēliena 5. Bauslis” izrāde.

Visus iedvesmoja noslēguma „Popiela” – kur tik atraktīvi dejoja un tēloja „Servīzes” vidējā paaudze un viņu režisore. Visi tikām aicināti uz „Ākst 20” – 2018. gada maijā.

21. – 22.04 – Rīga. Improvizatoru sacensības E. Smiļģa teātra muzejā.

Lai piedalītos, mūsu skolas teātra sporta pulciņa dalībnieki Ivita Kļaviņa, Ralfs Vilciņš, Endijs Kārklīšs, Agnis un Agnija Rubeņi filmējās skečā, kurā bija jāietver 3 teātra sporta spēles, filmēja Edgars Kalniņš. Izdevās! Mūs uzaicināja uz improvizācijas festivālu, ieguvām 3. vietu. Nakšņojām Hanzas vidusskolas sporta hallē kopā ar citiem, otrā dienā turējām iekškus par Ineses Nagles improvizatoriem, un viņi izcīnīja 1. vietu – Rīgas kausu, bezgala interesantas bija studentu un pieaugušo spēles.

Paldies, bērni, par spēli, paldies, vecāki, un pagasta pārvalde, par atbalstu!

Laima

Lauteres kultūras namam novembra sākumā 45!

Pēc Lauteres pansionāta slēgšanas to ilgu gadu vadīja lauteriete (no „Vitoliņu” mājām) Skaidrīte Biruta Ceriņa – šī pavasara jubilāre....

Pati esmu ieradies Lauterē (kolhozā „Vidzeme”) 1968. gadā pēc Laidzes sovhoztehnikuma absolvēšanas kā ekonomiste.

Biruta bija ļoti prasīga un enerģiska kultūras nama vadītāja, valodā tieša, organizēja daudz sarīkojumu. Atceros, kā darbojās deju kolektīvs, foto pulciņš, jauktais koris, ko vadīja Kārlis Dievkociņš. Koris piedalījās arī Dziesmu svētkos Rīgā, ar kādu prieku sagaidījām viņu mājās. Vēlāk koris apvienojās ar Kusas dziedātājiem, un tad jau to diriģēja Ingrīda Gailīte.

Pati esmu dziedājusi sieviešu ansambli, ko vadījušas gan Marija Baruša, gan Staņislavs Grudulis, gan Jānis Beitīks, gan Strauja Beitika. Pēc došanās pensijā kultūras namu vadību nonāca Silvijas Čurkstes (toreiz Igaunes) rokās.

Kultūras nams renovēts, un gaisma lielajos logos arī pašlaik aicina tuvus un tālus skatītājus, jo Aronas pagastā mēs taču gan dziedam, gan dejojām, gan teātri spēlējam.

Veselību un gaišu skatu uz priekšu, Biruta!

Mirdza

(tradīciju ansambļa „Mežābele” dziedātāja)



STĀRĶA NESUMS

Lai ir sapņos krāsu daudz –
Gudrāks, skaistāks, lielāks audz!
(B. Paulīte)

Reģistrētie jaundzimušie:



ALISE MARTA SĪMANE dzimusi 14.03.2017.
vecākiem Mārtiņam Sīmanim un Lindai Maskaļenokai,
MIKELIS GROZA dzimis 17.03.2017.
vecākiem Mārtiņam Grozam un Vinetai Raubiškai,
DANIELA TĀUKULE dzimusi 23.04.2017.
vecāki Andrejam Tāukulim un Jūlijai Pastarei,
ARMĪNS DONS dzimis 26.04.2017.
vecākiem Romānam Donam un Kristīnei Madarai Krjukovai,
ANCE LIELVALODE dzimusi 07.05.2017.
vecākiem Andrim un Ilzei Lielvaložiem,
LINARDS ĀBOLS dzimis 12.05.2017.
vecākiem Jānim un Gunitai Āboliem,
TOMASS ARŠVILA dzimis 12.05.2017.
vecākiem Elvijam Aršvilam un Sigitai Petrovskai.

NEPALIEC MĀJĀS

23. jūnijā pulksten 22.00

*Ligo nakts
zahumballe*

Kusas estrādē
lauku kapelas
deju ritmos

leeja bez maksas

30. jūnijā
pulksten 20.00

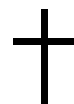
Kusas estrādē

**AIZVADĀM JĀŅUS UN
PĒTERDIENU AR TEATRALIZĒTU
UZVEDUMU**

pēc R. Blaumaņa novelēm „Paradīzē” un „Sapnis”
Pedalās pagasta pašdarbības kolektīvi
leeja bez maksas

MŪŽĪBAS BALSS

Dzīves kamols nu debesīs irst,
Sūtot visiem mums svētības staru.
(K. Apškrūma)



Reģistrēti mirušie:

DAINIS PUTNIŅŠ miris 13.03.2017. 80 gadu vecumā,
JURIS KRŪMIŅŠ miris 25.03.2017. 62 gadu vecumā,
ELGA ĀRIJA ĀBOLTIŅA mirusi 06.04.2017. 84 gadu
vecumā,
JONS ROMUALDS STASJULIS miris 10.04.2017. 78 gadu
vecumā,
PĒTERIS ZARIŅŠ miris 26.04.2017. 82 gadu vecumā,
MODRIS TĀLBERGS miris 09.05.2017. 78 gadu vecumā,
RAITA VALPĒTERE mirusi 13.05.2017. 71 gadu vecumā.



DIENAS NOMETNE AMATIEM PA PĒDĀM

10.-14.07.2017.

7-16 GADU VECUMAM

NOMETNES LAIKĀ IEPAZĪSIM BITENIEKA,
MAIŽES CEPĒJA, PIRTNIEKA,
METĀLAPSTRĀDES MEJSTARA UN AUDEJA
PROFESIJAS. NOMETNES PIRMSPĒDĒJĀ
DIENĀ NAKŠŅOSIM "LIELAJOS KUPROS" PIE
ĪSTĀS LATVJU SAIMNIECES!

DALĪBAS MAKSA NOMETNĒ 48 EUR

LAI PIETEIKTOS NOMETNEI, SŪTI
DALĪBNIEKA VĀRDU, UZVĀRDU,
VECUMU UN VECĀKU KONTAKTTĀLRŪNI
UZ aronaspiladzis2013@inbox.lv

Tālrūnis kontaktinformācijai -
26363415 Iveta

UZ TIKŠANOS NOMETNĒ!



ARONAS PAGASTA VĒSTIS

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS
Izdevēja adrese: Aronas pagasta pārvalde, Kusa,
Melioratoru iela 3, Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laima Vanaga,
palīgi: Ina Cimere, Aina Spūle, Rudīte Prikule, Dzidra
Petrova, Valda Aroniete,
Lolita Tipaine, Laila Jēkabsons.
Reģistrācijas apliecība Nr. 310. Metiens 400 eks.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild
raksta autors.
Iespiests SIA Erante, Madona, Saieta lauk. 2, LV-4801